Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VII
Nr. 8 (316)
joi
20 februarie
1969
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

DIN CRONICA NOUĂ A SATELOR

MUTAȚII LA POIANA MARE

Calafat, 1969. Sala casei de cultură e arhiplină. Din comunele din împrejurimi au venit sute de oameni să participe la întîlnirea cu candidatul Frontului Unității Socialiste în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. În prezidiul adunării — o cunoștință mai de demult, Marin Ruscă, președintele cooperativei agricole „Timpuri noi" din Poiana Mare. Cum nu ne-am mai văzut de cîțiva ani, abia așteptam să ne strîngem mîinile, ca vechi prieteni, să mai stăm de vorbă.

Marin Ruscă, zis Gavazu, a rămas tot așa cum l-am cunoscut la 25 mai 1950, cînd a luat ființă prima cooperativă agricolă din Poiana Mare. Ne-aducem aminte de vremea aceea. Cîte nu s-au petrecut în acest răstimp ? Întreb de unul, de altul, de tot ce s-a întîmplat la Poiana Mare. Nea Marin mă invită să mergem la fața locului, să vedem, cum spune el, pe viu, prefacerile din comună.

...Pornim împreună. Revăd aceleași locuri pe unde am trecut prima dată cu vreo douăzeci de ani în urmă. Pămînt darnic, în care culturile dau rod bogat. Salcîmi bătrîni, aidoma unor moșnegi în putere, străjuiesc și acum pe margini drumul ce duce spre comună.

La consiliul popular, la sediul celor trei cooperative agricole ne este înfățișată, în graiul cifrelor, Poiana Mare a zilelor noastre. Ascultăm, notăm și nu ne putem refuza amintirilor.

Cînd a luat ființă prima cooperativă agricolă la Poiana Mare și au început muncile cîmpului, mi-a fost dat să văd aici sute de pluguri trase de boi, răsturnînd brazde firave. Acum însă, plugul acela este pe cale să ajungă piesă de muzeu. În schimb, au crescut în mod impresionant mijloacele mecanizate. Cooperativa dispune de nu mai puțin de șapte autocamioane, un autoturism, treizeci de agregate pentru irigarea a peste 1 440 de hectare.

În biroul de lucru al lui Ștefan Criveanu, președintele cooperativei agricole „Înainte", cîțiva țărani cooperatori nu rezistă nici ei tentației aducerilor aminte.

— Eu mînuiam înainte plugul, mărturisește Ilie Ionișcu, cum mînuiește cel mai iscusit lăutar arcușul. Ca să fii de coarnele plugului, de cînd se revărsau zorile și pînă cînd se lăsa întunericul, era o muncă istovitoare. Mai ales la cotituri, cînd trebuia să ridici grindeiul și să-l bagi în brazdă. Dacă m-ar mai pune cineva acum să țin de coarnele plugului, așa cum o făceam odată, cred că n-aș mai putea. Nu concep să ne mai întoarcem la ceea ce a fost. Avem aici, lîngă noi, Întreprinderea de mecanizare a agriculturii, care dispune de cîteva sute de tractoare și numeroase alte mașini agricole. Cînd pornesc pe cîmp miile de cai putere, ai impresia că uzina de la Brașov s-a mutat aici, la noi. Și treaba pe care o fac tractoarele, n-am fi putut-o noi face niciodată în trecut.

Marin Ruscă dă din cap afirmativ la fiecare cuvînt al consăteanului său, dar parcă se simte dator chiar să mai adauge ceva :

— Acum, noi toți ne fălim cu mecanizarea, cu chimizarea și irigațiile. Dar nu trebuie să uităm de cel care se ocupă cu grijă de pămînt de noi. În ultimii ani, partidul, ținînd seama de cerințele noastre, ale țăranilor, a pus problema creării de noi tipuri de trac-

A. FRIGIOIU

(Continuare în pag. a 2-a)

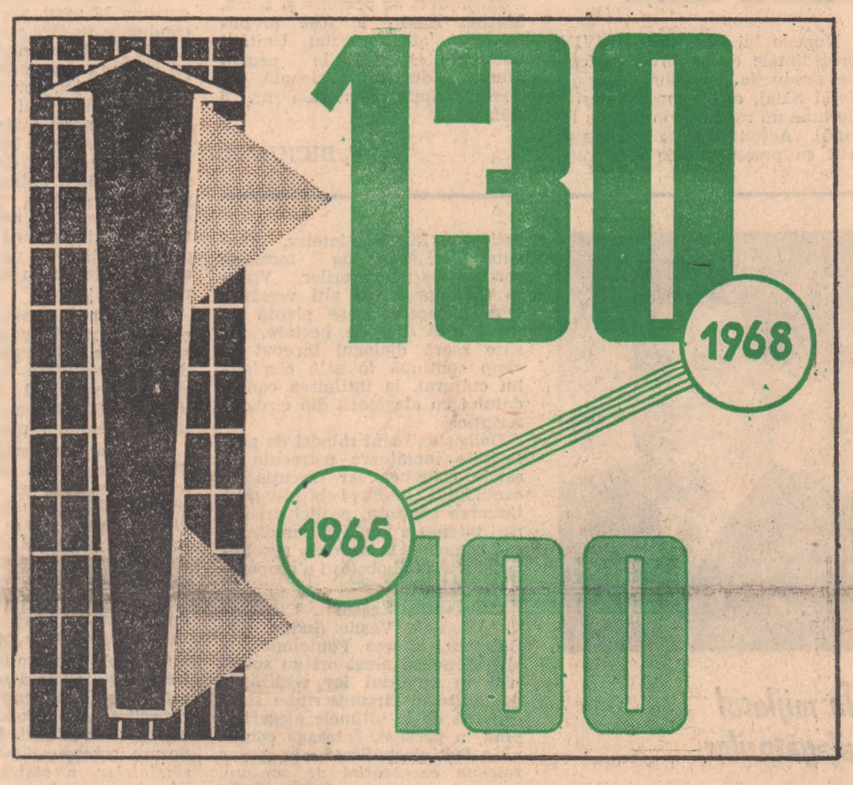

Unul dintre cei mai importanți indici ai progresului economic al cooperativelor agricole îl constituie creșterea averii obștești, care a fost în 1968 cu aproape 30 la sută mai mare decît în 1965.

(Din Manifestul Frontului Unității Socialiste)

Carnet de scriitor

Cît de lung e drumul dintre sat și oraș?

de Petru VINTILA

Am călătorit zilele trecute cu un autoturism pe o șosea lungă de cinci sute de kilometri și am trecut prin numeroase sate. Unele dintre ele au de pe acum înfățișarea unor adevărate orașe și tocmai acest lucru mă îndeamnă să creionez însemnările de față, privitoare la satul românesc contemporan.

Cu un sfert de veac în urmă, eram gata să conced că apariția agriculturii mecanizate va fi suficientă să transforme satele noastre în niște orașe tinere și grațioase. Am crezut apoi, cu un entuziasm nițel mai temperat, că acest salt calitativ îl va produce fără îndoială opera de electrificare. Evident, lucrurile nu sînt chiar atît de simple și liniare. Consider, de pildă, că, deși fac parte din același spațiu etnic și geografic, nu toate satele românești vor cunoaște un proces similar de urbanizare, urmînd schema aceluiași drum. Avem de pe acum sute de sate care, administrativ, au și devenit cartiere ale orașelor din vecinătate. Ultima împărțire administrativ-teritorială n-a venit decît să confirme în aceste cazuri o stare de fapt. Pe de altă parte, sînt sate în zona cărora s-au construit mari combinate, iar aceste vechi așezări rurale au dispărut, în locul lor apărînd, aproape peste noapte, niște orașe noi. Așa s-a întîmplat pe Valea Trotușului.

Dar nu peste tot se vor construi fabrici. Vor fi încă multă vreme așezări rurale în zona cărora construcția unor uzine nu va avea sens economic. Cum vor parcurge aceste așezări drumul de la condiția rurală la condiția citadină ? Vor fi ele condamnate să rămînă la vechea condiție rurală un număr încă indefinit de ani ? Răspunsul la această întrebare îl dă nu un singur factor ci, prin sudură și influențare reciprocă, un mare și divers număr de factori cu efectele lor conjugate și active, cu dinamica lor atît de caracteristică societății noastre socialiste. Iată numai cîteva din aceste elemente propulsoare, dinamice, menite ca prin încetățenirea și răspîndirea lor să confere satelor din ce în ce mai mult un specific urban : școala, rețeaua sanitară și comercială, cinematograful, radio-televiziunea, teatrul, presa, cartea. Avem la această oră în țară aproape 15 000 de școli de 8 ani și 566 de licee de cultură generală, din care un mare număr în mediul sătesc. De asemenea, în sate există 24 700 de magazine comerciale și unități de alimentație publică, 6 000 de cinematografe și 12 mii de cămine culturale. Totodată, crește an de an numărul intelectualilor stabiliți la țară — cadre didactice, ingineri agronomi și zootehniști, medici umani și veterinari, precum și un număr mare de farmaciști, economiști, mecanici agricoli, șoferi, operatori de cinematograf, electricieni etc. Toate aceste lucruri constituie o excelentă bază materială și spirituală pentru ca planul de sistematizare a satului să cunoască un avînt general și să dea roadele scontate nu într-un termen incert, ci an de an, sub ochii noștri.

Aș vrea însă să văd deșteptată și mai bine pusă pe treabă potența unor instituții centrale, cum sînt Așezămintele culturale, Centrala de difuzare a cărții, Difuzarea presei, Cinematografia și comerțul cooperatist. Încă mai vezi la țară o defectuoasă răspîndire a filmelor, o distribuire a lor penibilă, după sistemul că la țară se înghite orice, chiar și mediocritatea. Mai bate încă pasul pe loc acțiunea de înființare a noi librării la sate. Să nu mai vorbim de turneele teatrelor, de programarea lor haotică. Nu trebuie uitat că avem la sate milioane de cititori pasionați, un imens număr de spectatori dornici să aplaude o piesă valoroasă. Pe cînd ideea salutară a unui teatru de provincie de a organiza într-o comună o premieră pe țară ?

Drumul satului spre oraș este presărat nu numai cu stîlpi electrici, cu șosele de asfalt și cu noi construcții de clădiri, ci și cu o nouă stare de spirit, cu un climat de o tot mai profundă bogăție spirituală, cu recunoașterea ideii că pretențiile vieții sociale și culturale sătești nu sînt cu nimic mai prejos decît cele din mediul citadin. Înțelegînd acest lucru, scurtăm drumul dintre sat și oraș cu foarte mulți kilometri.

DIN SUMAR:

- CEI MAI DESTOINICI LUCRĂTORI DIN AGRICULTURĂ—CANDIDAȚI AI FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE (pag. 2)
- ADUNĂRILE GENERALE ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE (pag. 3)
- FERMA AGRICOLĂ ÎȘI DEZVĂLUIE RESURSELE (pag. 3)
- DE LA MĂRUL „CREȚESC" LA „FRUMOS DE VOINEȘTI" (pag. 4)
- O CALE SIGURĂ DE SPORIRE A PRODUCȚIEI DE CARNE (pag. 5)
- Convorbire : POȘTA, TELEFONUL, RADIOUL ȘI TELEVIZORUL ÎN MEDIUL RURAL (pag. 6)

Se extind an de an suprafețele de „grădini sub sticlă". În fotografie : aspect de la complexul intercooperatist de sere Vitan-Bîrzești, organizat pe 18 ha

Foto : M. ALEXE

ÎN LUNCA DUNĂRII

Eficiența lucrărilor din incintele îndiguite în continuă creștere

Conf. dr. ing. Cezar NICOLAU

secretar general în Consiliul Superior al Agriculturii

Milenii de-a rîndul Dunărea și-a purtat de-a lungul țării noastre, apele învolburate, aducătoare de belșug, dar și de enorme pagube. Revărsările lor periodice, pîndite cu spaimă primăvara, au adus de nenumărate ori sărăcie așezărilor omenești, prin distrugerea, uneori totală, a satelor, a recoltelor, a căilor de comunicație. Oamenii au căutat să li se împotrivească, dar în lupta cu natura forțele lor erau prea slabe. S-au întreprins în perioada dintre cele două războaie unele acțiuni pentru care statul a alocat însă fonduri nefnsemnate, ele fiind subvenționate de multe ori prin colecte publice. Așa s-au construit digurile de la Spanțov-Mînăstirea, Oltenița-Chirnogi, Brateșul de Sus și Mahmudia-Murighiol, scoțîndu-se de sub amenințarea apelor doar suprafețe izolate. Dar toate aceste lucruri nefundamentate științific au fost sortite eșecului.

Agricultura României a primit astfel o grea moștenire în acest domeniu, în timp ce alte țări riverane încheiaseră **capitolul indiguirilor la Dunăre cu secole sau decenii înaintea noastră.** Condițiile create de socialism au permis, însă, rezolvarea pe deplin a acestei probleme vitale pentru agricultură, ca și, în general, pentru economie. Studiile și cercetările întreprinse de specialiști au arătat că din cele 573 000 ha, cît cuprinde suprafața Luncii Dunării, se pot pune în valoare, la adăpostul digurilor, terenuri cu o bogată fertilitate naturală, care însumează circa 435 000 ha. Dintre acestea, în perioada 1949—1963 s-au asigurat, prin îndiguiri și desecări, 101 000 ha. **Începînd din 1963, s-a stabilit un vast program de asemenea lucrări, care permite ca pînă în 1970 să se pună la adăpost întreaga suprafață amenințată de inundații.**

Din acest program deosebit de important pentru agricultura țării noastre s-au realizat pînă acum investiții în valoare de aproape 2,5 miliarde de lei. În acest mod, **la finele anului 1968 s-a putut pune la dispoziția unităților agricole o suprafață de 390 000 ha, apărată de revărsările Dunării, prevăzută cu rețele de canale și stații de pompare pentru eliminarea execesului de apă.** O imagine a amploarei lucrărilor executate oferă următoarele cifre : lungimea digurilor — 642 km — reprezintă distanța București — Satu Mare, iar cea a rețelelor de desecare — 5 060 km — este egală cu lungimea fluviilor Dunăre și Nipru. În același timp, debitul instalat al stațiilor de pompare —256 m³/S — este echivalent cu debitul modul al Siretului (în tronsonul aval). Pentru punerea în valoare a terenurilor îndiguite și desecate, pe o suprafață de aproape 40 000 ha, s-au defrișat păduri cu esențe nevaloroase (salcie).

O dată Dunărea zăgăzuită, s-a putut trece la valorificarea terenurilor în întregul lor potențial productiv. S-au organizat astfel în lunca îndiguită zeci de ferme și întreprinderi agricole de stat (acest sector deține în prezent 85 la sută din întreaga suprafață). S-au schimbat radical folosințele anterioare ; astăzi în locul vechilor pășuni și fînețe, lacuri și bălți, mlaștini, în locul terenului neproductiv și al zonelor forestiere, există o întinsă suprafață de teren arabil (90,2 la sută), plantații vitipomicole (3 la sută), construcții și drumuri bine organizate (5,5 la sută).

(Continuare în pag. a 4-a)

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În primele trei zile ale intervalului 11—17 februarie, vremea a fost friguroasă, au căzut precipitații sub formă de zăpadă în toată țara, iar vîntul a prezentat intensificări în sudul și estul țării, viscolind zăpada. Temperaturile minime cele mai coborîte din aer, înregistrate la 13 februarie, au oscilat între —32° (la Joseni) și —5° (la Oravița).

Începînd de la 14 februarie, vremea s-a încălzit treptat pînă în ultima zi. În aceste zile, ninsorile s-au transformat în ploaie și lapoviță în cea mai mare parte a țării. În sol, la adîncimea nodului de înfrățire, temperaturile medii din ultima zi au oscilat în jurul lui 0°.

La sfîrșitul intervalului solul era acoperit cu zăpadă în cea mai mare parte a teritoriului. Grosimea stratului de zăpadă varia în general între 10 și 20 cm. Pe zone mai restrînse din sudul, estul și vestul țării, zăpada avea grosimi sub 10 cm, iar în nord-vestul țării și în Dobrogea lipsea complet.

Perioada caldă de la 14 la 17 februarie n-a determinat o reactivare sensibilă a vegetației datorită temperaturilor joase din straturile profunde ale solului.

Perspectiva excesului de umiditate în stratul arabil și a bălților locale la desprimăvărare se menține îndeosebi pentru bazinele mijlocii ale rîurilor Argeș, Ialomița, Dîmbovița, precum și în platformele Cotmeana și Cîndești, Podișul Getic, Cîmpia Burnasului și parțial în Cîmpia Vestică.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 20—26 FEBRUARIE.

Vreme umedă și rece mai ales în prima parte a intervalului. Cerul va fi mai mult acoperit.

Vor cădea ninsori temporare mai frecvent în jumătatea de sud-est și est a țării, unde și vîntul va prezenta intensificări pînă la tare, viscolind pe alocuri zăpada.

Temperatura în scădere la început, apoi în creștere ușoară începînd din sud-vestul țării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —15° și 5°, iar maximele între —7° și 3°.

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

CEI MAI DESTOINICI LUCRĂTORI DIN AGRICULTURĂ — CANDIDAȚI AI FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

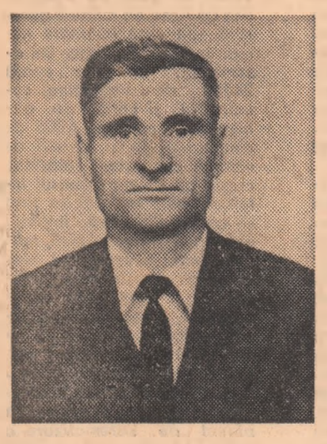

Președintele din Goicea Mare

De numele tehnicianului agronom Dumitru DINIȘOR se leagă multe din realizările cooperativei agricole din Goicea Mare, una din cele mai bogate unități agricole din județul Dolj, ca și ale comunei, în a cărei conducere administrativă este deputat de peste douăzeci de ani.

Președinte al cooperativei chiar de la înființarea ei, din 1959, el n-a dezis încrederea celor ce l-au desemnat să conducă treburile obștești, pentru că întotdeauna s-a sfătuit cu ei, au luat hotărîri împreună și tot împreună le-au realizat. În numai zece ani, averea obștească a cooperativei a crescut de la un milion la șaisprezece milioane de lei, ea constituind, de fapt, temelia și a celorlalte succese : sporirea an de an a producțiilor medii la hectar și pe animal, a veniturilor bănești, a valorii zilei-muncă. Recolte de peste două tone de grîu și de floarea-soarelui, de patru tone de porumb, de treizeci de tone de sfeclă de zahăr la hectar, sau producții de 2 200 de litri de lapte pe vacă furajată, au devenit cantități ce nu mai miră azi pe nimeni.

Cu sprijinul statului — acordat prin mecanizare, chimizare, credite etc. — cooperatorii din Goicea Mare practică tot mai mult o agricultură intensivă. Altădată necunoscută prin partea locului, legumicultura a căpătat aici, datorită în bună măsură președintelui unității, valențe apropiate de cele ale bazinelor cu tradiție. Pe o treime din cele 100 ha de grădină se practică culturi succesive, iar din serele-solar, ridicate în ultima vreme pe patru hectare, se obțin recolte mari de trufandale, îndeosebi de roșii pentru export. Veniturile dobîndite anul trecut din acest sector s-au ridicat la 3 840 000 de lei.

În ceea ce privește zootehnia, îndeletnicire cu vechi tradiții în Goicea Mare, aceasta a fost „întinerită" prin metode noi, științifice, introduse în ultimii ani. Ca urmare, acest sector a adus anul trecut în casa unității 2 700 000 de lei. Totalul veniturilor unității s-a ridicat în 1968 la 9 645 000 lei, iar valoarea zilei-muncă a crescut la 22 lei, din care 14 lei în numerar.

Pe măsura dezvoltării cooperativei agricole, a înflorit și comuna. Din 1959, de cînd a luat ființă cooperativa, în Goicea s-au construit, printre altele, prin contribuția voluntară a cetățenilor, două școli, un cămin cultural, două teatre de vară și un parc în care ființează un mic colț zoologic. Și n-a existat acțiune obștească la care președintele cooperativei agricole să nu fie promotor.

Pentru meritele și calitățile de bun gospodar, cetățenii din circumscripția electorală nr. 11 Bîrca, din care face parte și comuna Goicea, l-au propus pe Dumitru Dinișor candidat al Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Em. ALBULESCU

Un animator al treburilor obștești

Numele lui Mastan RUVIN, președintele cooperativei agricole de producție din Românași, județul Sălaj, este cunoscut destul de bine nu numai prin părțile locului. Activitatea sa neobosită, atît ca președinte de cooperativă, cît și ca deputat în organele locale ale puterii de stat în ultimele legislaturi, i-au adus binemeritate aprecieri din partea cooperatorilor și a celorlalți locuitori din satele Paușa, Poarta Sălajului, Ciumărna etc.

Rezultatele obținute în producție în anul 1968 — dintre care menționăm 3 000 kg de porumb boabe la hectar, venituri medii de 60 000 de lei la hectarul cultivat cu legume, livrarea peste plan a 20 000 kg de carne de vită — au făcut posibilă creșterea valorii zilei-muncă. În momentul de față averea obștească a cooperativei agricole din Românași se cifrează la peste 8 000 000 de lei.

Prezent mereu în mijlocul locuitorilor comunei, Mastan Ruvin este un animator al treburilor obștești. Construirea a patru școli, a două dispensare, refacerea drumurilor etc. sînt realizări cu care românașenii se mîndresc.

Înconjurat de prețuire și stimă, Mastan Ruvin a fost propus candidat al Frontului Unității Socialiste în alegerile pentru Marea Adunare Națională, în circumscripția electorală nr. 5 Sălaj.

F. BICIUȘCĂ

O tînără ingineră

Cooperatorii din satul Băltița, comuna Mănești, au desemnat să candideze în circumscripția electorală județeană nr. 81 Prahova pe inginera agronom Valentina CONSTANTIN. Sprijinindu-i candidatura, alegătorii au evidențiat meritele tinerei inginere ca specialist și cetățean. Numeroși cooperatori au vorbit despre strădaniile sale de a aplica în producție cunoștințele profesionale, despre munca sa neobosită, alături de toți membrii cooperatori, pentru obținerea unor producții agricole din an în an mai sporite.

— Inginera noastră e pricepută și harnică, spunea brigadierul Florea Gheorghe. Ascultîndu-i cu încredere sfaturile, solicitîndu-i sprijinul noi cooperatorii din Băltița am obținut realizări de seamă în producție.

Și ca el au vorbit și Didina Staicu, brigadieră de cîmp, și Ioan Mihalache, șeful fermei de animale. Ei au subliniat, printre altele, faptul că la propunerea inginerei, consiliul de conducere a luat măsuri pentru amenajarea unei suprafețe mai mari pentru irigat. Așa se face că în acest an suprafața irigată a crescut de la 16 ha la 60 de ha.

Ogoarele cooperativei sînt pentru tînăra ingineră un vast laborator de experiență. Analizînd capacitatea de producție a solului și îmbunătățind-o, printr-o dozare corespunzătoare a îngrășămintelor, a stabilit ce soiuri de plante agricole vor da producțiile cele mai bune. În 1968, producția de grîu a sporit față de anii trecuți cu peste 800 kg/ha, iar cea de floarea-soarelui cu aproape 500 kg/ha.

Bizuindu-se pe oameni cu experiență în creșterea animalelor, inginera Valentina Constantin a pus ordine și în cadrul sectorului zootehnic, care aduce în prezent cooperatorilor însemnate venituri bănești. La propunerea sa s-a lărgit sortimentul de plante furajere, creîndu-se astfel posibilitatea unei furajări raționale, echilibrate.

Înconjurată cu încredere, creîndu-i-se un climat favorabil în care să-și desfășoare activitatea, inginera se dovedește pricepută și în activitatea obștească. Și iată de ce, ca o împlinire a acestor realizări, cetățenii îi vor da la 2 martie votul lor, pentru a-i reprezenta ca deputată în Consiliul popular județean Prahova.

Ing. Ina STRĂUȚ

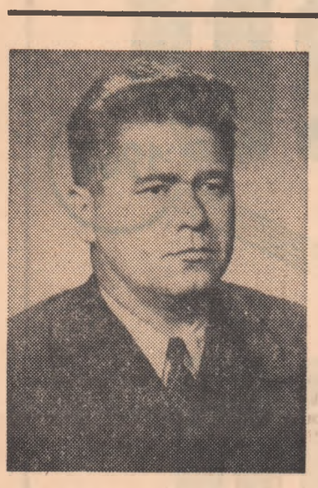

În mijlocul alegătorilor

Cîțiva alegători — cadre tehnice și de conducere din cooperativa agricolă — l-au întîmpinat la marginea Dolheștilor, acolo unde șesul Șomuzului se strîmtorează, iar de o parte și de alta se resfiră, ca un evantai, dealurile de la Dolhești Mici și Valea Bourei. Pe aceste terenuri frămîntate, slab productive, cooperatorii au plantat, în ultimii ani aproape 70 de hectare cu pomi fructiferi. Acțiunea s-a desfășurat sub directa îndrumare tehnică a ing. Th. GROZA, directorul Stațiunii experimentale pomicole Fălticeni, acum candidat al Frontului Unității Socialiste în circumscripția electorală județeană nr. 96 Dolhești Mici.

De activitatea de cercetare a stațiunii și de munca neobosită desfășurată de zeci de ani de acest pasionat cercetător sînt strîns legate succesele dobîndite de cooperativele agricole sucevene în extinderea pomiculturii, în valorificarea terenurilor neproductive prin înființarea unor masive pomicole pe mai bine de 5 000 de hectare.

Oaspete obișnuit al dolheștenilor, Th. Groza cercetează plantația tînără, dă indicații privind aplicarea îngrășămintelor, executarea tăierilor de formare, combaterea dăunătorilor. Vizita se prelungește pe alți versanți, unde urmează a se planta cu pomi încă 100 de hectare, iar spre seară dialogul început în cîmp continuă în sala căminului cultural, la întîlnirea candidatului cu alegătorii din circumscripție.

Dolheștenii sînt mîndri de prefacerile înnoitoare petrecute în satele comunei, iar discuția cu candidatul are drept obiectiv continuarea acestora, participarea și mai intensă a lor la înfrumusețarea comunei, la sporirea recoltelor și a avuției obștești a cooperativei agricole.

Constantin Zgardan, Constantin Drobotă, Vasile Suduc, Gh. Botezatu, Mircea Pantelimon și alți numeroși alegători au subliniat în cuvîntul lor realizările dobîndite în circumscripție și în comună de la ultimele alegeri și pînă în prezent. Întreaga comună a fost electrificată, s-a extins rețeaua cooperației de consum, au fost construite, între altele, un cămin cultural cu 700 de locuri, o școală cu 8 săli, dispensar medical și casă de nașteri, o moară modernă, obiective în care, pe lîngă contribuția în muncă și în bani a locuitorilor, statul a investit peste 2 200 000 de lei.

— Cuvîntul partidului devine faptă, a spus cooperatorul Vasile Suduc, referindu-se la programul de viitor cuprins în Manifestul Frontului Unității Socialiste.

El și alți vorbitori au subliniat că propunerile făcute în adunare privitoare la construirea unui nou local de școală, modernizarea șoselei principale și a drumurilor, folosirea deplină a pămîntului, extinderea irigațiilor pe Valea Șomuzului, amenajarea unor iazuri pentru pește etc. se vor înfăptui cu succes prin participarea și mai susținută a tuturor cetățenilor. Ei s-au angajat să sprijine activitatea viitorului deputat, consiliul popular comunal și consiliul de conducere al cooperativei agricole în toate acțiunile de interes obștesc.

M. BORZA

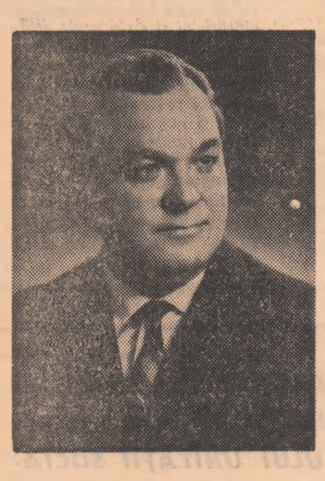

Pentru a cincea oară

Ion ASLAN, directorul întreprinderii agricole de stat Drăgășani, județul Vîlcea, și-a închinat aproape două decenii de activitate înfloririi acestei unități pe care o conduce. Cînd a început această muncă, viile podgoriei Drăgășani erau bărîne, întreprinderea era lipsită de ateliere și crame, lucrătorii nu dispuneau de locuințe, cantine, cluburi, lucrările se efectuau la un coborît nivel tehnic. Directorul unității a știut să organizeze pilduitor procesul de producție, și-a atras colaboratori valoroși, a învățat el însuși mereu, a îndrumat și controlat munca din fiecare fermă, cu tenacitate și cu pasiune.

Azi, întreprinderea, cu 14 ferme și multe alte sectoare auxiliare, cu 1 308 de hectare de vii (din care 1 000 pe rod), cu 960 ha cu livezi și o însemnată suprafață arabilă, dispune de numeroase construcții noi, moderne, necesare producției. Și ceea ce este esențial, întreprinderea își încheie bilanțul în fiecare an cu importante beneficii.

Paralel cu munca desfășurată în cadrul întreprinderii, comunistul Ion Aslan a contribuit și contribuie în bună măsură la inițierea multor acțiuni de interes obștesc în județul Vîlcea. Locuitorii din satele apropiate de Drăgășani — Gușoeni, Mitrofani, Orlești și altele îl cunosc bine, pentru că l-au văzut la lucru de atîtea ori ca deputat, cînd a fost vorba de executarea unor noi drumuri, de extinderea rețelei electrice sau de organizarea activității cultural-artistice. Prețuindu-i meritele, cetățenii l-au desemnat pe Ion Aslan pentru a 5-a oară, candidat în circumscripția nr. 140 — Gușoeni, pentru alegerile de deputați în Consiliul popular județean.

R. ALEXANDRU

CITITORII NE SCRIU

Fertilizarea terenurilor — preocupare de seamă

Multe din scrisorile care ne sosesc în ultima vreme la redacție oglindesc pe larg eforturile ce le depun oamenii muncii de pe ogoare pentru a asigura belșugul recoltei din acest an. Unii corespondenți se referă la acțiunea de fertilizare a terenurilor. „Sub directa îndrumare a specialiștilor — ne scrie Emil PETICĂ — cooperatorii din județul Brăila au fertilizat întreaga suprafață însămînțată cu grîu. Printre unitățile agricole care au încheiat această lucrare se evidențiază, în mod deosebit, cele din Ianca, Însurăței, Jirlău, Mircea Vodă, Romanu, Traianu, Tudor Vladimirescu". Gheorghe VLAD, inginer agronom la cooperativa agricolă din Poșești, județul Prahova, ne relatează : „Cooperativa noastră are 557 ha de livezi, din care 353 de hectare pe rod. Mobilizînd toate mijloacele de transport am reușit să fertilizăm cu îngrășăminte naturale mai bine de jumătate din suprafața ocupată cu pomi fructiferi. Paralel se execută stropirile de iarnă și tăierile de formare în livezile tinere".

Din scrisoarea trimisă de Constantin FRINCU aflăm că lucrătorii I.A.S. Vădeni, județul Ialomița, sînt gata pentru a începe lucrările în cîmp. Aici au fost revizuite și reparate toate mașinile și utilajele agricole. Pe terenurile întreprinderii, situate în incinta îndiguită dintre Dunăre și Borcea, au fost aplicate însemnate cantități de îngrășăminte chimice, fruntași în această acțiune fiind lucrătorii fermei nr. 6.

„În lunile de iarnă — ne informează Tache VASILACHE — consiliul de conducere al cooperativei agricole din Cindești, județul Bacău, s-a preocupat de fertilizarea terenurilor destinate culturii porumbului. Brigăzile de cîmp au transportat și administrat în sol peste 3 000 de tone de îngrășăminte naturale. Suprafețele ocupate cu grîu au fost fertilizate cu îngrășăminte chimice..."

„De pe cele 500 de hectare cultivate cu cartofi, cooperatorii din Bosanci, județul Suceava, au obținut anul trecut o producție de 23 000 kg la hectar. Pentru anul acesta — se precizează în scrisoarea trimisă de Ion MARȚOLEA — cooperatorii au îngrășat terenul cu gunoi de grajd, iar acum verifică starea tuberculilor de sămînță din producție proprie".

Vești asemănătoare am primit și de la Petru BĂTRÎNUȚ, responsabil fito-sanitar la cooperativa agricolă din Șimand, județul Arad, Stan ROȘCULEȚ din Ploiești și de la mulți alți cititori.

Un leu să nu mai fie egal cu un milion de lei!

După multe așteptări a apărut un îndrumar în baza căruia sînt normați și retribuiți brigadierii. Recunosc, e o lucrare utilă, construită pe criterii științifice. Remunerarea brigadierilor în funcție de zilele-muncă efectuate de membrii brigăzii, de suprafața în hectare convenționale și de valoarea producției globale dobîndite de brigadă mi se pare pe deplin echitabilă în principiu. Transpunerea principiului în practică mai trebuie însă îmbunătățită.

Un hectar de școală de viță e echivalat de pildă, cu șase hectare convenționale. La fel este echivalat și un hectar de vie pe rod. Se pune, așa dar, semnul egal între școala de viță — cultura poate cea mai intensivă — și cultura viei, deși venitul la hectar al primei activități este de peste trei ori mai mare. Înainte, un hectar de școală de viță era asimilat cu 20 de hectare de teren arabil. Consider că acesta era un raport just.

Îndrumarul la care mă refeream prevede acordarea unui număr de zile-muncă și în funcție de valoarea producției globale. Dacă la o valoare a producției pînă la un milion de lei există mai multe grupe, peste această sumă este prevăzută o singură categorie. Cu alte cuvinte, fie că obții un singur leu peste un milion, fie că obții în plus unul-două milioane, retribuția în funcție de valoarea producției globale e aceeași. Dar după care aritmetică un leu este egal cu 1 752 875 lei, sumă cu care a depășit brigada mea producția globală de un milion? Propun deci, ca și la valorile mai mari de un milion să existe mai multă diversitate. Propun, cu alte cuvinte, ca din sfert în sfert, sau din jumătate în jumătate de milion să fie creată o categorie nouă, astfel ca șeful unei brigăzi care a realizat o producție globală de 1,5 milioane de lei să fie retribuit mai bine decît unul care abia a depășit milionul (Vasile PANȚIRU, brigadier, la cooperativa agricolă Timboiești, județul Vrancea).

Nu poate fi lichidat decalajul?

Fără să i se fi dat vreo sarcină în acest sens, cooperativa agricolă Manasia a devenit un fel de producătoare de material de prăsilă pentru celelalte unități cooperatiste din județul Ilfov. Anul trecut a livrat unor cooperative agricole peste 450 de scroafe și vieruși. Stația de incubație a cooperativei a scos peste 100 000 de pui și boboci care au fost livrați pentru creștere altor unități.

Rezultate bune au fost dobîndite și în sectorul producției vegetale. La floarea-soarelui, semănată pe 300 de hectare în cultură neirigată, producția medie a fost de 2 260 kg. Prevederile planului de producție au fost depășite cu 360 kg de floarea-soarelui la hectar. Cea mai bună recoltă medie a obținut-o brigada întîi — 2 324 kg, iar cea mai slabă — 1 993 kg — brigada a treia. Întrucît ele au avut condiții aproximativ egale, diferența de 331 kg de floarea-soarelui la hectar nu este justificată. Este drept că în anii anteriori între brigăzi se înregistrau diferențe de producție medie ce ajungeau pînă la 1 000 kg.

Diferențe asemănătoare există și la celelalte produse vegetale și animale. Faptul că în 1968 decalajul a fost mult redus nu trebuie să mulțumească consiliul de conducere. La condiții egale este drept ca brigăzile, echipele și crescătorii de animale să obțină producții egale ; aceasta, se înțelege, la nivelul formației de lucru cu rezultatele cele mai bune. Generalizarea metodelor de muncă ale brigăzii, echipei și crescătorilor de animale fruntași și lichidarea decalajelor ce există între acestea și celelalte formații de lucru este o cale sigură de sporire a producției și, implicit, a veniturilor. (Gh. GHEORGHIU, profesor, Urziceni, județul Ilfov).

COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE!

Primăvara se apropie cu pași repezi !

Ați luat măsurile necesare pentru aprovizionarea cît mai de timpuriu a pieții orașelor cu legume proaspete, într-un sortiment variat, de bună calitate și în cantități îndestulătoare ?

Întreprinderea județeană de Legume-Fructe Sibiu vă pune la dispoziție un sortiment bogat de semințe de legume. Tot prin I.L.F. Sibiu vă puteți aproviziona cu materialele necesare construirii răsadnițelor.

Grăbiți construcția răsadnițelor, însămînțați semințele în răsadnițe în timpul optim.

Livrarea către I.L.F. a legumelor contractate constituie un izvor sigur de importante venituri bănești pentru membrii cooperatori !

I.L.F. SIBIU

MUTAȚII LA POIANA MARE

(Urmare din pag. 1)

toare și mașini. Avem acum tractoare nu numai pentru arat și semănat, ci și pentru lucrat în grădini, în vii și livezi. Așa că munca țăranului se apropie tot mai mult de cea a muncitorului din uzină.

Părăsim sediul cooperativei „Înainte". În drum spre o altă unitate, „Viață nouă", nea Marin Ruscă îmi arată zeci, sute de case noi, cu cinci-șase camere, unele care se iau la întrecere cu vilele de la oraș. Îl întreb cîte case noi sînt în Poiana Mare

— Dacă mă întrebați cîte mai sînt vechi, nerenovate, poate că aș fi putut să vă dau un răspuns mai precis. Poiana noastră se întinde pe mai mult de 9 km și are peste 16 000 de locuitori. Pe orice stradă vei merge, abia ici-colo mai întîlnești cîte o casă veche. Și acestea sînt ale unor oameni plecați din comună, sau ale celor bătrîni.

Omul cu care vorbesc face o pauză Parcă să-și adune gîndurile. Apoi, privindu-mă, încearcă să definească trăsătura nouă a satului : oamenii sînt frămîntați de planuri, calcule, situații ; se recreează în fața televizorului, ascultă aparatul de radio.

— Fiindcă, tot veni vorba, cîte televizoare și aparate de radio sînt în comună ?

— Dar cine le mai ține socoteala ? Cifrele se schimbă de la o zi la alta. Și pretențiile cresc. Cu doi-trei ani în urmă omul nu se uita ce marcă de televizor are. Îl interesa doar ca aparatul să meargă. Acum, nu vor decît televizoare cu ecran mare. Dacă au camerele mari, nu se încurcă cu un aparat cu ecranul mic.

Din vorbă în vorbă, trecînd pe lîngă noile clădiri ale liceului, căminului cultural, spitalului, sanatoriului, dispensarelor uman și veterinar, complexului de deservire cu secții de croitorie, cizmărie, reparații radio și televizoare, frizerie, coafură, cojocărie, pe lîngă magazinul universal cu restaurant, pe lîngă cele patru brutării, pe lîngă școala cu opt săli de clasă ce se află în construcție, fabrica de tîmplărie și cea de lapte, si tot admirîndu-le, ajungem tîrziu la sediul cooperativei agricole „Viață nouă".

Ne interesăm de dezvoltarea unității, de veniturile cooperatorilor. Alexandru Toană, președintele, ne prezintă dezvoltarea averii obștești : în 1950, cînd a luat ființă, cooperativa avea doar 92 de familii cu 244 ha ; fondul de bază era de cîteva sute de mii. Acum, 1 201 familii lucrează înfrățite 3 600 de hectare ; fondul de bază al unității a ajuns la 8 039 973 de lei, iar averea obștească la 10 554 600. Veniturile au sporit și ele an de an.

— Să nu credeți că la noi, la Poiana Mare — ne spune Alexandru Toană — oamenii se mărginesc numai la cîștigul din cooperativa agricolă. Au învățat în ultimii ani să fie mai gospodari, să valorifice tot ce le poate aduce un ban în plus. Unii au familii numeroase. Tatăl și mama lucrează în cooperativă, copiii sînt fie la oraș, fie muncitori la fabrica de tîmplărie sau la cea de lapte de aici, de la noi. Cei mai în vîrstă îngrijesc de legumele cultivate pe lîngă casă. Anul trecut, poenarii noștri au încasat numai de pe legumele cultivate pe lîngă casă bani buni ! Sigur că baza veniturilor este tot munca în cooperativă, dar, așa cum spusei, omul de ce vede că poate să cîștige mai bine, de-aia e hotărît să muncească și el mai mult și mai bine.

— Și ce fac oamenii cu banii cîștigați, cu veniturile pe care le obțin ?

— După cum vedeți. Construiesc case, garduri de beton și porți de fier, cumpără aparate de radio, televizoare, mobilă, aragaze, se îmbracă mai bine.

— În viața poienarilor, se simte dator să intervină cu vocea lui domoală Marin Ruscă, s-a petrecut o adevărată revoluție. Oamenii își dau copiii la școli, la facultăți, dar nici ei nu stau departe de învățătură. Petre Vonidan are un băiat tehnician veterinar și unul mecanizator. Ce și-a zis el : copiii au învățat carte, sînt cu mintea luminată, eu de ce dracu să stau numai cu clasele primare ? ! Ambițios, s-a înscris la liceul din Calafat și nu s-a lăsat pînă n-a dat examen de maturitate. Este ceea ce înainte, în satele noastre, rar se pomenea. Dar fiindcă veni vorba de învățătură, de școală, v-aș mai spune una. Și anume, v-aș ruga să rețineți că azi, cu specialiștii noștri — ingineri, medici, profesori, juriști — toți fii ai țăranilor de aici, de la Poiana Mare, am putea acoperi nevoile de cadre ale unui fost raion de talia Calafatului. Dobre Oprea, de pildă, are doi băieți și o fată. Un băiat e profesor de matematici, celălalt — are o muncă de răspundere la județ, fata este asistentă medicală, iar ginerele este contabil. De Anul Nou, de alte sărbători, își fac timp și își vizitează părinții. Tatăl lui Oprea, moș Tase Dobre, în vîrstă de vreo 85 de ani, se bucură de copiii lui și de realizările pe care le vede în comună. Ne spune uneori : „Dacă s-ar vinde anii, aș face tot ce-aș putea să mai cumpăr și eu barem vreo zece. Să văd cum va arăta peste un deceniu satul în care mi-am petrecut veacul țara asta mîndră a noastră"

...Dar iată că după o zi de alergătură prin comună vine și ceasul despărțirii. Îmi iau rămas bun de la prietenii mei din Poiana Mare și plec purtînd în suflet imaginea viguroasă a unei așezări rurale în plină înflorire.

ADUNĂRILE GENERALE ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

Trăsura de unire între cuvinte și fapte

Ascultînd darea de seamă prezentată de președintele **Anton Tincu**, notînd fragmente din discuțiile cooperatorilor de la Palazu Mare, nu poți să nu calculezi împreună cu ei, folosind limbajul concludent al cifrelor, cotele unor indicatori care înfățișează pregnant urcușul înregistrat în anul trecut. S-a obținut un venit total de 9 171 307 lei, față de 8 021 000 de lei cît se planificase, ceea ce înseamnă 570 000 de la 100 ha de teren agricol.

Calculele nu se opresc aici. Ele urmează un drum știut, al bunăstării, care se revarsă cu dărnicie sporită an de an în casele și în viața oamenilor. Cifrele sînt grăitoare și în acest sens. În anul trecut s-a alocat la fondul de acumulare 22 la sută din valoarea producției nete, ceea ce înseamnă peste 1 300 000 de lei, iar cooperatorilor li s-a repartizat cîte 30 de lei la ziua-muncă (valoarea totală a acesteia a fost de 35 de lei, față de 34 cît se planificase), ceea ce rezultă că oamenii au dus acasă, fără să socotim produsele, peste 4 700 000 de lei.

1968 a fost, după cum se știe, zgîrcit în ploi. La chemarea partidului, cooperatorii au răspuns de la mic la mare pentru a salva recolta. Udările în grădină s-au efectuat mai mult noaptea, risipa la recoltatul grîului și celorlalte culturi s-a evitat aproape complet, furajele, mai puține ca deobicei, au fost păstrate și folosite cu o sporită și maximă chibzuială. În acest fel, seceta n-a influențat prea mult producțiile medii. Cifrele sînt, de altfel, elocvente : 3 526 kg de grîu, 3 615 kg de porumb, 1 920 kg de floarea-soarelui la hectar, 2 900 litri de lapte de la ficare vacă și 4,520 kg de lînă de la fiecare oaie.

În discuțiile lor, cooperatorii din Palazu Mare au scos în evidență rezervele de care dispun. „E bine ce am făcut, dar avem condiții și posibilități mai mari" — spunea brigadierul legumicol **Nicolae Faur**, referindu-se la calitatea unor lucrări, la executarea lor în timp optim. **Dumitru Maxim** a ridicat problema participării regulate a tuturor cooperatorilor la muncă. „Recenta cuvîntare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, rostită la plenara Consiliului Uniunii Naționale trebuie să constituie pentru noi un program concret de acțiune în viitor" — a spus vorbitorul. Șeful de echipă **Tudor C. Tudor** a relevat cît se putea cîștiga dacă porumbul în condițiile anului trecut ar fi fost mai rar, iar brigadierul zootehnic **Petre Nicola**, calcula ca un adevărat contabil că sectorul taurin putea să-și dăpășească venitul planificat nu numai cu o sută de mii de lei, ci cu de două sau trei ori mai mult. **Ion Găureanu**, contabilul șef, a ridicat problema economiei de materiale — geamuri, rame, rogojini, ambalaje etc. — a apărării cu mai multă strictețe a avutului obștesc. **Tudor Culețu**, brigadier de cîmp, **Florian Toncu** și **Vasile Span**, brigadieri și alții au susținut cu alte serii de exemple că angajamentul de a se depăși toți indicatorii principali — producția și veniturile — cu cinci la sută este pe deplin posibil.

Indiscutabil, adunarea generală a cooperatorilor din Palazu Mare a dovedit că a intervenit ceva nou în activitatea unității, acel ceva care marchează un suiș evident pe cota răspunderilor maxime pentru mai bine. Vorbelor li se adaugă, ca o confirmare, faptele. Legumicultorii de aici, principali furnizori ai orașului Constanța cu trufandale, măresc suprafața de solarii cu 2,5 ha, răsadnițele cu 2 500 mp, construiesc încă o seră înmulțitor de 500 m.p. și au o bună parte din culturile de primă apariție. Văzîndu-i pe legumicultori, ori pe cei din zootehnie în aceste zile de efervescentă întrecere, pentru a se prezenta la alegerile de deputați de la 2 martie cu un bilanț împlinit de realizări, ai certitudinea muncii avîntate, a trăsurii de unire între vorbele și faptele acestor oameni iscusiți, care-și făuresc o viață de belșug și bunăstare.

Nicolae CONSTANTIN

Școala înaltei exigențe

Cifrele — 3 002 kg de grîu, 2 771 kg de orzoaică, 18 788 kg de cartofi, 35 187 kg de sfeclă de zahăr la hectar — nu lăsau să se întrevadă că tocmai calitatea muncii în cîmp va fi supusă de cooperatorii din Feldioara, județul Brașov, unei aspre critici. Semnalul a fost dat chiar de președintele cooperativei agricole, **Gh. Cotinghiu.** După ce a enumerat recoltele obținute, președintele a adus la cunoștința adunării generale, că, în aceleași condiții pedoclimatice, unele cooperative vecine au realizat, la o cultură sau alta, producții medii mai mari.

Luînd printre primii cuvîntul, cooperatorul **Ioan Croitoru**, și-a propus să răspundă la întrebarea : „De ce n-am dobîndit și noi recolte de aceeași mărime ?" „Pentru că — a precizat el — lucrările, îndeosebi cele executate cu mijloace mecanice, n-au fost de cea mai bună calitate. Printre mecanizatorii de la I.M.A. Hărman, care lucrează în cooperativa noastră, sînt cîțiva care nu știu decît să-i „dea bătaie", calitatea nu-i interesează. Au arat prost și au semănat și mai prost, așa că sfecla de zahăr și cartoful au răsărit cu goluri. Densitatea redusă este principala cauză a diferenței dintre recoltele noastre și cele ale vecinilor".

De calitatea slabă a lucrărilor executate de mecanizatori s-au ocupat pe larg și alți vorbitori : **Ion Burete** a cerut șefului secției de mecanizare să controleze mai îndeaproape calitatea lucrărilor efectuate de tractoriști, iar **Iosif Roman** l-a sfătuit să nu mai repartizeze lucrările pe oameni cum cad sorții. „Lucrările dificile trebuie repartizate obligatoriu, nu celor abia ieșiți din școală, ci mecanizatorilor cu experiență" — a încheiat el nu înainte de a sublinia vina ce revine brigadierilor pentru îngăduința cu care au făcut recepția.

Dar, oare numai tractoriștii și brigadierii sînt de vină ? **Mihai Frantz**, șeful secției de mecanizare, a dezvăluit adunării un aspect pe care cei ce luaseră cuvîntul înaintea lui nu-l sesizaseră ori nu avuseseră curajul să-l discute : **răspunderea specialiștilor pentru buna calitate a lucrărilor.** „Cooperativa are trei ingineri și cîțiva tehnicieni — a spus el — care, dacă ar sta pe teren mai mult decît în birouri, ar putea să controleze calitatea lucrărilor în timpul efectuării lor. Controlul calității numai cu ocazia recepției nu îi folosește nici întreprinderii de mecanizare și nici cooperativei, chiar dacă se ajunge la refacerea lucrărilor. Refacerea duce la întîrzieri ; în cazul semănatului se soldează și cu pagube materiale imediate. Dînd dovadă de principialitate, mai mulți vorbitori, printre care **Emilia Răducanu, Vasile Seciu, Iuliana Budai** și **Ion Ciuciu** au scos în evidență cauzele interne care au dus la diminuarea producției posibile de obținut. „Formarea echipelor pe criteriul rudeniei — a spus Emilia Răducanu — n-a fost de natură să înlesnească munca în cooperativă. Deoarece rudele nu sînt grupate pe o singură stradă, ci sînt împrăștiate în toată comuna, eu am pierdut zilnic cîte o oră-două pentru mobilizarea membrilor echipei la lucru. De necazul acesta s-au izbit și ceilalți șefi de echipă. Și cred că nu-i nevoie să mai arăt ce înseamnă să pierzi în toiul muncilor agricole două ceasuri bune, cele de dimineață, cînd e răcoare și se poate lucra cu randament sporit. Formarea echipelor în funcție de două criterii, al rudeniei și al vecinătății, ar înlătura sigur acest neajuns. Pentru mobilizare ar fi necesare mult mai puțin timp.

Alți vorbitori au observat că unitatea, foarte economă cînd e vorba de valori materiale, e risipitoare cu forța de muncă. Adunarea generală și-a însușit această observație și a redus numărul brigăzilor de cîmp la trei, economisind două posturi de brigadieri. Din cele patru brigăzi zootehnice s-au format două ferme, economisindu-se și în acest sector forța de muncă.

Sub impulsul dat de adunarea generală și de chemarea la întrecere lansată de **Nicolae Cristoloveanu** în numele brigăzii întîi, pe care o conduce, cooperatorii au trecut la efectuarea primelor lucrări în cîmp, deocamdată fiind pusă pe primul plan fertilizarea terenului.

Ion BRAGHEȘ

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Ing. Oscar HILGER — cooperativa agricolă Surduc, județul Caraș-Severin :

După cum ne-ați rugat, am intervenit la forurile în drept. Din răspunsul primit rezultă că organele teritoriale ale Ministerului Muncii au întreprins cercetările necesare și au ajuns la concluzia că accidentul suferit de dv. anul trecut este accident de muncă. Ca urmare, Direcția pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale a județului Caraș-Severin a făcut cunoscute direcției agricole județene măsurile ce trebuie să le ia pentru ajutorarea dv. materială.

Constantin MELINTESCU — I.A.S. Surdila Greci, județul Brăila :

În baza prevederilor legale, Consiliul Superior al Agriculturii — Departamentul I.A.S. — a stabilit, prin ordinul nr. 53/1968, funcțiile de gestionar și cele legate de gestiune, pentru care există obligativitatea constituirii garanției materiale, precum și mărimea garanției pentru fiecare din aceste funcții.

Prin acest ordin se stabilește că angajatul din I.A.S. care primește spre păstrare bunuri materiale (utilaje, scule, cazarmament, echipament etc.), chiar dacă nu are ca atribuție principală gestionarea acestor bunuri, este obligat să constituie o garanție de 800 lei. În această categorie de angajați se încadrează și muncitorii din sectorul mecanic, care au în păstrare diferite utilaje.

Prin urmare, reținerea sumei la care vă referiți în scrisoare s-a făcut conform legii.

Constantin AGAPIE — I.M.A. Pașcani, județul Iași :

Din scrisoarea dv. rezultă că anul trecut v-ați reîncadrat în muncă, înainte de împlinirea termenului de 90 de zile de la lăsarea la vatră. În acest caz, aveți dreptul la concediul de odihnă pe anul 1968, dar nu integral, ci proporțional cu timpul efectiv lucrat de la data reîncadrării pînă la sfîrșitul anului. Pentru alte lămuriri consultați legea nr. 26/1967.

Ing. Dumitru POPESCU — comuna Căteasca, județul Argeș:

După cum ne informează Trustul zonal I.A.S. București, întreprinderea agricolă de stat Mogoșoaia nu dispune de arhiva fostei ferme Mogoșoaia și nu vă poate elibera adeverința necesară dv. la reconstituirea vechimii în muncă.

Vechimea în muncă, pentru perioada respectivă, o puteți dovedi prin martori, în care scop vă recomandăm să vă adresați comitetului sindicatului din întreprinderea unde lucrați. La I.A.S. Mogoșoaia sînt mulți salariați care vă cunosc din acea perioadă, iar comitetul sindicatului o să vă sprijine în obținerea adeverinței.

PRIETENII REVISTEI

„AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

M. DASCALU, comuna Chiliile, județul Buzău și ing. Valeriu POPESCU — cooperativa agricolă Ruginoasa, județul Sălaj :

Ne bucură interesul ce-l manifestați pentru popularizarea revistei „Agricultura socialistă". Din scrisorile dv. am reținut în mod deosebit propunerile referitoare la tematica revistei. Temele care vă interesează vor fi tratate în numerele viitoare.

Conducerea I.A.S. Mircea Vodă, județul Brăila :

Ne informați că în întreprinderea dv. există 20 de cititori abonați la revista „Agricultura socialistă" pentru anul 1969, iar prin grija factorilor poștali, abonamentele se primesc cu regularitate. Solicităm pe această cale tuturor cititorilor din întreprindere, și în special fermierilor, să ne scrie despre succesele dobîndite în muncă.

Ștefan OLARU — președintele cooperativei agricole din comuna Palatca, județul Cluj :

Faptele relatate de dv. sînt destul de grave. Le reproducem : „La începutul lunii decembrie a anului trecut, 12 cooperatori ne-am abonat, pentru anul 1969, la revista „Agricultura socialistă". Chitanța mea are nr. 957993. Pînă acum însă nu am primit nici un exemplar din revistă, iar factorul poștal Traian Plesa, care ne-a eliberat chitanțele, invocă fel de fel de motive".

Am semnalat acest caz serviciului de difuzare a presei din cadrul Direcției județene de poștă și telecomunicații Cluj. Sperăm că în scurt timp vor fi luate măsuri pentru înlăturarea deficiențelor semnalate. Vă rugăm să ne comunicați dacă ați început să primiți în mod regulat revista noastră.

UMEB

UZINA DE MAȘINI ELECTRICE BUCUREȘTI

str. BINȚINȚI nr. 4

livrează :

Motoare pentru pompe submersibile

funcționînd complet umplute cu apă și sub apă, la adîncimi pînă la 300 m., destinate acționării pompelor de distribuire a apei potabile

Putere: 4 kW; 7,5 kW; 10 kW; 13 kW și 17 kW
Viteza : 3 000 rot/min.
Tensiunea : 3 × 220 V sau 3 × 380 V.
Motoarele se livrează cu cablul trifazat cauciucat, etanș la apă.

Motor de 4 kW pentru pompa submersibilă destinată agriculturii

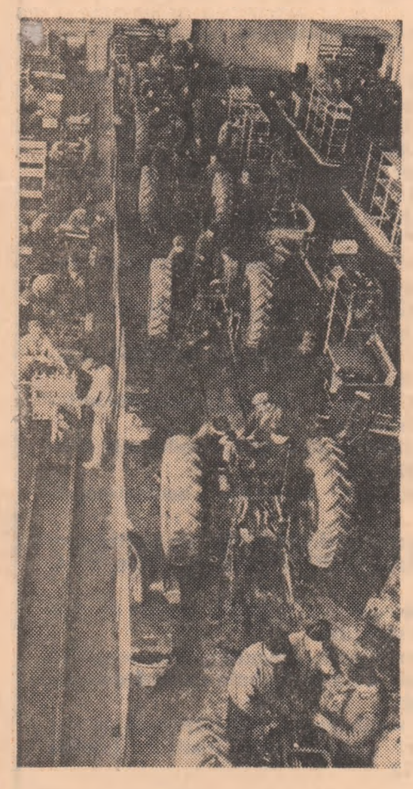

Înainte de a intra din nou în brazdă, tractoarelor și mașinilor agricole li se face... toaleta. Aspect din hala de reparații a I.M.A. Roman, județul Neamț

Foto : A. ROSENTHAL

ORA MAXIMEI RĂSPUNDERI

Titlul corespondenței mele cere cîteva precizări. Prima ține de cuvîntul care indică durata ; ora maximei răspunderi a însemnat, de fapt, o jumătate de zi de discuții aprinse, de critici fără mănuși. A doua previzare se referă la continuitatea răspunderii. Consiliului de conducere, adunarea generală i-a pretins ferm, de fiecare dată, să facă dovada capacității și corectitudinii sale. De aceea, era de așteptat ca adunarea generală de sfîrșit de an să-l critice cu severitate. Totuși, unii membri ai consiliului, îndeosebi președintele, pe semne imuni la critică, s-au prezentat destul de senini în fața adunării fiindcă, pasămite, nu erau prevăzute alegeri. Și-au zis, probabil, că vor munci mai bine în 1969 și pînă la alegerile ce urmau să vie peste un an vor căpăta bunăvoința cooperatorilor.

Greșită socoteală ! Încercarea brigadierului **Mircea Nechita**, și mai ales a lui **Gh. Todirică** de a-i scuti pe membrii consiliului de conducere de răspunderea ce le revine pentru puținătatea recoltelor medii nu i-a derutat pe următorii înscriși la cuvînt. **Paraschiva Filip**, printre primii, în continuare și ceilalți, au știut să dejoace încercarea primilor doi vorbitori. „Dacă am primit bani și produse în valoare de numai 10 lei la ziua-muncă, vina aparține consiliului de conducere, care a împins pasivitatea pînă la a nu face mai nimic pentru dezvoltarea unității și creșterea veniturilor — a spus **Ion Antoniu.** De ce întocmim planuri, doar ca să fie ? Dacă comparăm darea de seamă cu planul pe anul trecut, ai impresia că ele se referă la unități diferite, atît e de mare diferența dintre ce ne-am propus și ceea ce am realizat. Da, consiliul de conducere n-a făcut nimic".

Paraschiva Filip a avut altă părere și și-a spus-o mai întîi ironic, apoi cu nestăpînită, dar îndreptățită mînie : „Ba ceva tot a făcut. Președintele, bunăoară, n-a pus mîna, ce-i drept, să ajute la strînsul porumbului și trifoiului în grămezi, dar de la transport nu s-a dat înlături. De cîte ori venea la cîmp, nu pleca niciodată cu șareta goală. Dimpotrivă, o vîrfuia cu porumb și trifoi, de-ți venea să-i plîngi de milă cît îi era de incomod și cît se mai chinuia, stînd într-o rînă, cale de atîți kilometri. Că uita unde trebuie duse produsele și se oprea cu ele acasă, acesta e un amănunt fără importanță ; nu face să ne formalizăm pentru atîta lucru ! Casa îi era mai aproape și la propriu și la figurat decît cooperativa. Așa că ce să mai vorbim. Cine are nevoie de un asemenea președinte să și-l țină. Eu nu-i zic „hoț" că-i prea urît cuvîntul, îi zic „necinstit" și cer adunării generale să înscrie pe ordinea de zi și un alt punct : alegerea unui președinte care să merite încrederea noastră".

Paraschiva Filip a mai relatat și un alt exemplu de crasă incorectitudine. Voind să plece într-o duminică cu echipa ei în excursie, a solicitat camionul cooperativei. Președintele i-a cerut 500 de lei ca să i-l dea. Cooperativa vecină, cea din Răucești i-a dat camionul cu numai 300 de lei. În timpul acesta, mașina cooperativei din Oglinzi i-a purtat gratuit pe membrii consiliului de conducere la o petrecere care a avut loc undeva departe de sat. În completarea acestui fapt, **Gh. Roșu** a arătat că folosirea mijloacelor de transport în detrimentul cooperativei a devenit regulă. În vreme ce recolta se deprecia pe cîmp, atelajele cu cai lucrau în pădure, iar mașina transporta lemne de foc și balast spre folosul personal al unor cooperatori care erau, de regulă, membri ai consiliului de conducere sau, mai rar, rude și amici ai acestora. Incorectitudinea președintelui i-a molipsit și încurajat și pe unii brigadieri. Din discuții a reieșit că Mircea Nechita, cel care se înscrisese primul la cuvînt, încercînd să dea discuțiilor o turnură convenabilă consiliului de conducere, își apăra, de fapt, și propria cauză. „Din comoditate, dacă nu și din alte cauze — a relatat **Gh. Groza** — brigadierul nu cîntărea cartofii pe care îi recoltam fiecare zilnic. El aprecia „din ochi" cantitățile recoltate. Aceasta crea firește, nemulțumiri la normarea muncii și făceau posibilă sustragerea".

Comisia de judecată a căutat, în limitele pe care i le oferea legea, să anihileze arbitrariul consiliului de conducere, încercările adesea reușite de răfuială a președintelui cu cooperatorii pe care nu-i avea la inimă. „Dar, deși comisia de judecată a anulat imputația cu care fusese sancționat cooperatorul Iftimie Iftimie, găsind-o profund nedreaptă, consiliul de conducere n-a dat curs acestei hotărîri. În consecință — a arătat **Al. Ichim** — cooperatorului i s-a pretins să achite imputația".

Am relatat doar o mică parte din criticile aduse consiliului de conducere și lui Vasile Istrate, președintele cooperativei. Pentru fapte asemănătoare, V. Istrate mai fusese criticat nu odată în cursul anului trecut. Pentru că faptele erau grave, iar de el nu s-a prins critica, după cum „nu se prinde apa de rață" — ca să folosesc expresia unui cooperator — Istrate a fost înlocuit din funcția de președinte. Aceeași măsură a fost luată și față de unii membri ai consiliului de conducere. **Constantin Filip**, noul președinte, este cunoscut ca un gospodar harnic, priceput, cinstit, receptiv la propunerile și sugestiile oamenilor. Aceștia s-au angajat ferm să-l sprijine, dar și să-i amintească, ori de cîte ori va fi nevoie, că el, ca președinte, nu-i decît împuternicitul adunării generale.

Ing. Eduard LOGHIN
de la cooperativa agricolă Oglinzi, județul Neamț

FERMA AGRICOLĂ își dezvăluie resursele

Bilanțul primului an de activitate de la crearea întreprinderilor și fermelor agricole de stat s-a încheiat cu rezultate remarcabile.

Cadrul adecvat de activitate, lărgirea competențelor, atribuțiilor și răspunderii șefilor de ferme au determinat o veritabilă efervescență creatoare, manifestarea plenară a spiritului de inițiativă în marea majoritate a fermelor agricole. Trecerea de la pierderi la beneficii are o deosebită semnificație în cazul fermelor cu terenuri de slabă fertilitate.

Podzolul degradat, această „rudă săracă" a cernoziomului, cu un conținut mult mai redus în elemente indispensabile creșterii plantelor, a fost considerat una din cauzele pierderilor în multe unități agricole. „Ferma noastră cuprinde o parte din terenurile fostei G.A.S. Nojorid, care în 1967 a încheiat activitatea economico-financiară cu 5,5 milioane de lei pierderi, ne spune ing. Ladislau Szekely, șeful fermei Livada, aparținînd I.A.S. Oradea. Anul trecut am obținut peste 450.000 de lei beneficii, depășind prevederile cele mai optimiste. În fosta gospodărie nici în anii cei mai favorabili nu s-au obținut mai mult de 2 300 kg de grîu la ha ; din primul an de activitate, în condiții mai puțin prielnice, ferma noastră a realizat 2 900 kg de grîu la ha. Asemenea rezultate nu sînt spectaculoase, dar pentru podzolurile noastre marchează un progres evident. Schimbări cu adevărat remarcabile s-au petrecut însă în conștiința oamenilor, în felul lor de a acționa cu mult mai mult spirit de inițiativă și de răspundere".

Într-adevăr, fără să aștepte îndemnuri și indicații la fiecare pas, cei 16 mecanizatori, în focul campaniei de toamnă au lucrat ziua la strînsul porumbului, iar noaptea la arat sau la pregătirea terenului pentru semănatul grîului. În acest mod, însămînțările s-au făcut la timp, fără a mai fi nevoie de tractoare închiriate din alte părți. Mecanizatorii **Dumitru David, Ioan Buia, Iosif Erdely** și alții au o calificare multilaterală, mîndrindu-se că pot lucra, fără dădăceală, pe orice mașină. Ei au căutat și au găsit posibilități de mărire a productivității muncii fără noi dotații sau investiții suplimentare.

Una din inițiativele care s-a soldat cu un substanțial cîștig se referă la extinderea folosirii cuplajelor de mașini. La însămînțarea grîului au fost cuplate cîte 2 mașini SU-29, ceea ce a permis mărirea indicilor de utilizare a tractoarelor, urgentarea lucrărilor și economisirea forței de muncă. Urmărind să reducă cheltuielile, șeful de fermă a dat disponibile o serie de combine, prese de balotat și alte utilaje. Important este că această operațiune s-a făcut după consultarea atentă a mecanizatorilor, împreună cu care s-au calculat cerințele reale privind mașinile din dotație, îndeosebi cele necesare în perioada vîrfurilor de muncă. În toamna trecută cerințe neprevăzute păreau că fac indispensabilă închirierea de tractoare din alte unități. Și totuși soluția a fost găsită, fără a se apela la ajutor din afară. La combina de recoltat porumb au fost cuplate cîte două remorci trase toate de un singur tractor. Prin aceasta s-a economisit un tractor, fără să scadă randamentul combinei.

Pentru înfrîngerea „cerbiciei" podzolului și realizarea unor producții mai mari la hectar, în complexul de măsuri agrotehnice, rolul esențial îl are aplicarea îngrășămintelor. În acest sens, pe lîngă utilizarea îngrășămintelor chimice prevăzute, se aplică cantități cît mai mari de gunoi de grajd, ajungîndu-se pînă la cumpărarea acestuia.

Interesantă ni se pare preocuparea asiduă a șefului de fermă de a filtra indicațiile primite prin prisma unei vechi și prețioase experiențe personale. El a analizat modul cel mai eficient de folosire a fiecărei tarlale, a fiecărei porțiuni din cele 1 260 ha cît reprezintă suprafața fermei. În funcție de aceasta s-a îmbunătățit nu numai structura culturilor, ci și a soiurilor cultivate. În anii trecuți se cultivau și hibrizi de porumb din grupa 400. Analizînd comparativ rezultatele pe mai mulți ani, el a ajuns la concluzia că, în condițiile pedoclimatice din ferma pe care o conduce, este mai avantajos să se cultive hibrizi de porumb din grupa 200. În același mod analitic a prins și tainele culturilor de soia, obținînd producții mulțumitoare. „Știm să cultivăm soia, să o aducem cu bine pînă în pragul recoltării ; în această fază ne împotmolim pentru că nu avem mașini de recoltat corespunzătoare. Cu actuala dotație se pierd circa 300 kg de boabe la ha. **Este o problemă căreia forurile de resort trebuie să-i acorde atenția cuvenită, deoarece se ridică și în alte unități cultivatoare de soia.**

Cele relatate sînt numai crîmpeie dintr-o activitate bogată, entuziastă, prin care ferma agricolă din Livada și-a dezvăluit o parte din resursele de creștere a producției și beneficiilor. Și, poate, aceeași mare însemnătate o are cîștigul de experiență, întărirea convingerii că podzolul degradat se poate supune intențiilor omului de a-i mări și valorifica potențialul productiv.

Ing. B. CONSTANTINESCU

De la mărul „Creţesc“ la „Frumos de Voineşti“

Datorită condiţiilor favorabile de climă şi sol, precum şi muncii îndelungate de selecţie dusă de pomicultori pasionaţi, la noi s-au format, în decursul timpurilor, numeroase soiuri de pomi autohtone, care prin calităţile lor deosebite s-au bucurat în trecut de mare apreciere atît în ţară cît şi peste hotare. Documente istorice din secolul al XVII-lea atestă existenţa în cultură a soiurilor de măr Domnesc, Crăciunesc, Călugăresc, Roşior, a soiurilor de prun Negru, Zărzăresc şi a multor altora. La începutul secolului al XX-lea sînt citate şi soiurile Creţesc şi Pătul la măr, Tuleu gras, Gras românesc şi Vînăt românesc la prun etc.

O inventariere făcută acum două decenii a stabilit existenţa a peste 1350 de soiuri de pomi şi arbuşti fructiferi, mai mult sau mai puţin răspîndite. Astăzi însă puţine dintre ele mai sînt cerute de consumatori. Lucrul se explică prin însăşi natura biologică a acestor soiuri: ele au îmbătrînit, au degenerat, şi-au pierdut din calităţi. În acelaşi timp s-au schimbat gusturile consumatorilor şi pretenţiile lor au crescut. Dacă, de pildă, în perioada 1920—1940 pe piaţa internaţională se cereau mere cu gust acrişor, astăzi se preferă merele dulci, aromate, viu colorate. A apărut totodată o tehnologie nouă în cultura pomilor, bazată pe irigare, mecanizare, chimizare, acţiuni care necesită investiţii mari. Cultivatorii sînt interesaţi să aibă soiuri care intră cît mai repede pe rod şi care să producă mult, chiar din primii ani.

Ceea ce hotărăşte reuşita culturii pomilor, rentabilitatea ei, este sortimentul. Nici cea mai perfectă agrotehnică nu poate duce la sporirea producţiei şi la îmbunătăţirea calităţii fructelor, dacă soiurile cultivate nu posedă în stare potenţială aceste însuşiri. De aceea, între ţările cu pomicultură avansată a început o competiţie acerbă pentru a obţine şi a introduce rapid în cultură soiuri care posedă maximum de însuşiri comerciale.

Răspunzînd acestei necesităţi, în anii noştrii cercetătorii pomicultori au introdus în ţară, cu sprijinul Consiliului Superior al Agriculturii, numeroase soiuri străine pe care le-au supus studiului. Acţiunea continuă într-un ritm tot mai intens.

Pornind însă de la principiul că baza sortimentului de pomi va trebui să o constituie şi în viitor soiurile autohtone, mai bine adaptate la condiţiile de climă şi sol în care s-au format, se depune o muncă complexă şi pentru crearea de noi soiuri. Primul program oficial de ameliorare a pomilor din ţara noastră, elaborat în perioada 1949—1950, a avut ca obiectiv îmbunătăţirea soiurilor autohtone prin încrucişarea lor cu unele din cele mai bune soiuri străine. În etapa următoare (1960—1961) s-a trecut la retroîncrucişarea unora dintre hibrizi cu genitorii lor şi la încrucişări complexe pentru combinarea sau recombinarea genelor purtătoare ale diferitelor însuşiri valoroase. În prezent, se utilizează aproape toate metodele de lucru cunoscute în ameliorare, inclusiv poliploidizarea obţinută prin tratamente cu diferiţi agenţi mutageni.

La măr dintre cei 77 de hibrizi de perspectivă care au rodit cel puţin trei ani consecutiv, trei au fost omologaţi ca soiuri noi care au început să fie extinse în producţie: Aromat de vară, Frumos de Voineşti şi Roşu de Cluj, cu epoca de coacere vara, toamna şi, respectiv, iarna. Caracteristicile lor principale sînt: rezistenţa la rapăn, cu mult mai bună decît a vechilor soiuri raionate, şi înflorirea tîrzie, ceea ce le fereşte de efectul brumelor tîrzii de primăvară. În plus, dau producţii mari şi constante an de an, fructele rezistă mai bine la păstrare şi transport ca soiurile raionate care au aceeaşi epocă de coacere. Noile soiuri au totodată aceeaşi capacitate de adaptare la mediu, aceeaşi productivitate şi rusticitate ca a vechilor soiuri autohtone.

La păr, principala realizare o constituie completarea sortimentului cu soiuri valoroase, avînd în special epoca de coacere timpurie şi foarte timpurie. Se remarcă, îndeosebi, soiul nou, recent omologat, Timpuriu de Dîmboviţa şi cel în curs de omologare, Napoca. Ele au îmbinat principalele însuşiri valoroase ale genitorilor: rezistenţa la boli, intrarea rapidă pe rod, timpuritatea coacerii fructelor, calitatea lor foarte bună.

Prunul specie larg răspîndită în ţara noastră, este în plină concurenţă cu mărul, părul, piersicul şi vita de vie. Această „criză“ provine mai ales din faptul că lipsesc soiurile cu fructe destinate consumului în stare proaspătă sau chiar pentru uscare, mari, frumos colorate, cu pulpa crocantă, detaşabilă de sîmbure. Din cele 28 de soiuri răspîndite în cultură doar Tuleu gras îndeplineşte o parte din aceste condiţii, dar fructele lui ajung la maturitate după 15 august şi se pot consuma doar 8—10 zile. Pentru a suplini aceste carenţe, în programul de ameliorare s-a luat ca genitor de bază tocmai soiul Tuleu gras. Dintre hibrizii de perspectivă obţinuţi prin încrucişarea lui cu diferite soiuri străine, se impun tot mai mult în cultură trei, care au fost omologaţi ca soiuri noi: Tuleu timpuriu, Superb şi Tuleu dulce. Este cert că într-un viitor nu prea îndepărtat sortimentul de prun va fi complet reînnoit, ceea ce va duce la reconsiderarea pe deplin meritată a acestor fructe.

La piersic, primele soiuri autohtone valoroase omologate şi în curs de extindere au fost obţinute abia recent. Este vorba de soiurile: Frumos de Băneasa, Miorita, Delicios şi Bucureşti. Prin epoca lor de coacere eşalonată la intervale aproape egale, ele pot satisface necesarul de piersice în luna august şi începutul lunii septembrie, fără a se suprapune cu nici unul din soiurile valoroase recent introduse şi fără a fi cu nimic mai prejos decît ele în privinţa calităţii.

Sortimentul la cireş şi vişin cuprinde un număr destul de mare de soiuri, multe din ele autohtone. Se resimte, totuşi, lipsa soiurilor cu coacere timpurie şi tîrzie. Tocmai în aceste direcţii s-au şi obţinut primele rezultate experimentale. Dintre cei 37 de hibrizi de perspectivă au fost omologaţi pînă acum Negre timpurii şi Uriaşe de Bistriţa, ultimul mult apreciat şi la Simpozionul internaţional privind cultura cireşului, ţinut vara trecută în R. F. a Germaniei.

Obţinerea soiurilor noi, oricît de valoroase, nu constituie, însă, un scop în sine. Întreaga acţiune poate fi utilă numai dacă se iau măsuri de a le introduce în producţie. În acest scop, Consiliul Superior al Agriculturii asigură înmulţirea soiurilor omologate şi repartizarea materialului săditor obţinut. Pe această cale, în ultimii trei-patru ani au fost altoiţi aproape 150 000 de pomi, dintre care 13 000 de meri, 73 500 de pruni, 53 600 de piersici etc. La rîndul lui, Institutul de cercetări pentru pomicultură — Mărăcineni poate asigura ramurile altoi necesare pentru extinderea în continuare a acestor soiuri valoroase.

Cercetătorii amelioratori nu şi-au spus ultimul cuvînt. Ei au în studiu încă numeroşi alţi hibrizi, unii în curs de omologare, îndeosebi la cais, nuc, coacăz, agriş şi migdal, care constituie tot atîtea speranţe pentru îmbunătăţirea continuă a sortimentului, sporirea producţiei şi diversificarea modului de valorificare a fructelor.

Dr. ing. V. COCIU
Institutul de cercetări pentru pomicultură — Mărăcineni

NOUTĂŢI

Androsterilitate la legume

Obţinerea de seminţe hibride de legume pe bază de androsterilitate constituie una din principalele preocupări ale laboratorului de genetică din Institutul de cercetări pentru legumicultură şi floricultură-Ţigăneşti. În anul 1968 s-au obţinut seminţe hibride pe această cale, la ceapă — de la 4 combinaţii, la morcov — de la o combinaţie şi la tomate — de la 10 combinaţii. Se studiază acum în ce măsură formele androsterile respective îşi păstrează această însuşire, astfel încît ele să poată fi folosite ca partener matern în producerea seminţelor hibride, ceea ce, bineînţeles, ar contribui substanţial la reducerea cheltuielilor legate de acest proces.

Feteasca nu se teme de frig

Această concluzie la care au ajuns cercetătorii de la I.C.V.V. Valea Călugărească a fost prilejuită de studiile făcute în primăvara trecută, cînd îngheţul tîrziu a produs multe neajunsuri în unele podgorii. S-a constatat însă că dintre soiurile care au suferit de pe urma îngheţului, unul, şi acesta este Feteasca regală (Galbena de Transilvania) s-a comportat în mod cu totul deosebit, regenerînd. Apariţia de noi lăstari din muguri de rezervă a asigurat o producţie dublă faţă de cea care se apreciase că există pe butuc la dezmugurirea şi lăstărirea normală. Această însuşire este deosebit de preţioasă. Pe baza cunoaşterii ei, soiul Fetească regală poate fi cultivat în toate regiunile bîntuite de brume tîrzii de primăvară fără teama pierderii producţiei ci, dimpotrivă, cu siguranţa unei recolte bogate.

C. S. A.
I. C. C. A.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PROTECŢIA PLANTELOR

anunţă

pentru data de 24. III. 1969, orele 8,
la sediul institutului
din B-dul Mărăşti 61, sectorul 1, Bucureşti

CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi:

1 post şef laborator, specialitate fitopatologie, Centrala I.C.P.P.;
1 post şef laborator, specialitate fitopatologie, Staţiunea Cluj;
1 post şef laborator, specialitate fitopatologie, Staţiunea Odobeşti;
1 post şef laborator, specialitate entomologie, Staţiunea Geoagiu;
1 post şef laborator, specialitate entomologie, Staţiunea Ştefăneşti;
2 posturi şef laborator, specialitate imunitate, Centrala I.C.P.P.;
1 post cercetător ştiinţific principal, specialitate virologie, Centrala I.C.P.P.;
2 posturi cercetător ştiinţific principal, specialitate entomologie, Centrala I.C.P.P.;
1 post cercetător ştiinţific principal, specialitate fitopatologie, Centrala I.C.P.P.;
3 posturi cercetător ştiinţific principal, specialitate fitofarmacie, Centrala I.C.P.P.;
1 post cercetător ştiinţific principal, specialitate imunitate, Centrala I.C.P.P.;
1 post cercetător ştiinţific principal, specialitate virologie, Staţiunea Geoagiu;
1 post cercetător ştiinţific principal, specialitate entomologie, Staţiunea Lovrin;
1 post cercetător ştiinţific principal, specialitate fitopatologie, Staţiunea Suceava;
1 post cercetător ştiinţific principal, specialitate entomologie, Staţiunea Oradea;
1 post cercetător ştiinţific principal, specialitate fitopatologie, Staţiunea Buzău;
1 post cercetător ştiinţific specialitate zoologie agricolă (mamifere).

Actele necesare, precum şi condiţiile de participare sînt prevăzute în Buletinul Oficial, partea a III-a, nr. 4, din 8. I. 1968.

Actele vor fi depuse cu cel puţin 15 zile înainte de concurs, la secretariatul ştiinţific.

Cei ce doresc să participe la concurs pentru ocuparea posturilor din Centrala I.C.P.P. trebuie să aibă domiciliul stabil în Bucureşti.

Pentru informaţii suplimentare cei interesaţi se vor adresa secretariatului ştiinţific din institut, telefon 17.21.80 — interior 172.

DIN CERCETARE ÎN PRODUCŢIE

Conlucrare fructuoasă la Visag

Cooperativa agricolă de producţie Visag este situată în zona de dealuri a judeţului Timiş, zonă în care predomină solurile acide şi cele puternic erodate. Peste 90 la sută din teren este situat pe pante, cu stratul fertil în cea mai mare parte distrus. Datorită acestui fapt, o mare parte din îngrăşămintele organice folosite sînt expuse pierderii prin spălare.

Condiţiile naturale arătate, cărora li s-au adăugat şi o tehnologie necorespunzătoare de lucrare a solurilor acide situate pe pante, slaba utilizare a îngrăşămintelor, cultivarea unor soiuri cu productivitate redusă au determinat, pînă în urmă cu patru ani, producţii ce nu depăşeau 700—800 kg de grîu, 1 200—1 300 kg de porumb boabe, 400—500 kg de floarea-soarelui la hectar etc.

Păşunile şi fineţele naturale deveniseră aproape simbolice, producţiile nedepăşind 2 500 — 3 000 kg/ha masă verde. Creşterea animalelor, într-un sat ca Visagul, cu binecunoscute tradiţii, mai cu seamă în îngrăşarea bovinelor, devenea tot mai puţin rentabilă, din cauza lipsei de furaje.

Or, analize temeinice făcute în 1965 în cooperativele agricole slab dezvoltate din zona de deal au pus în evidenţă, în fiecare dintre ele, reale posibilităţi de ridicare a lor, insuficient sau necorespunzător valorificate. Trebuia deci acţionat în direcţia folosirii acestor posibilităţi, folosire de care cercetarea nu putea să fie străină. Astfel s-a ajuns la încheierea, în 1965, a unui contract de colaborare tehnico-ştiinţifică între Institutul agronomic din Timişoara — Catedra de agricultură generală şi cooperativa agricolă de producţie Visag. În baza acestuia, prima măsură iniţiată şi aplicată a fost aceea privind ridicarea capacităţii de producţie şi protejarea solurilor ameninţate de distrugere prin eroziune.

Cu aceste precizări, Catedra de agricultură generală a institutului, cu sprijinul material al organelor agricole locale, a organizat în 1965 aplicarea, în mai multe cooperative, între care şi cea din Visag, a spumei de var şi a gunoiului de grajd (10 tone şi, respectiv, 20—25 de tone la hectar) pe suprafeţe restrînse: 5—20 ha. Producţiile de grîu şi porumb obţinute pe aceste suprafete au fost, chiar din primul an, 1965, cu 50—60 la sută mai mari.

Începînd din anul 1966, acţiunea de calcarizare a terenurilor cooperativei agricole din Visag a luat un caracter organizat, desfăşurîndu-se pe baze ştiinţifice. Dozele de spumă de var au fost stabilite, în urma analizelor chimice efectuate de institut, în raport cu aciditatea hidrolitică, cantitatea de gunoi de grajd şi îngrăşăminte chimice aplicate, concomitent, la hectar. În fiecare an de atunci au fost calcarizate 100—150 ha şi fertilizate cu gunoi de grajd 400—500 ha.

Concluziile ce s-au desprins în urma acestei acţiuni sînt acum de un real folos unităţii. Prin aplicarea a 4—5 tone/ha de spumă de var, în 1968, s-au obţinut recolte de cereale care au sporit cu 300 kg la hectar.

O altă serie de măsuri iniţiată la Visag priveşte aplicarea unei tehnologii specifice solurilor acide în raport cu gradul lor de erodare. Stabilirea diferenţiată a adîncimii arăturii pe diferitele parcele, ca şi obligativitatea executării tuturor lucrărilor solului pe curbe de nivel, au avut efecte bune. reflectîndu-se, chiar din primul an, în sporuri de recoltă cuprinse între 100—150 kg de cereale la hectar. De atunci, producţia a înregistrat creşteri continue, în ciuda condiţiilor climatice puţin favorabile. Faţă de anul 1965, sporurile de producţie au ajuns în 1968 la peste 35 la sută la grîu şi la peste 89 la sută la porumb boabe.

Sporirea producţiei vegetale a atras după sine şi o sporire simţitoare şi continuă a producţiei animale. În anul 1968, veniturile obţinute din creşterea animalelor au depăşit veniturile totale realizate de cooperatorii din Visag în 1965. Concludentă este şi dinamica valorii zilei-muncă: de la 11,25 lei în anul 1965, la 28 de lei în anul 1968.

Colaborarea între cercetare şi producţie nu a rezolvat, fireste, toate problemele pe care activitatea cooperatorilor din Visag le ridică. Sînt încă resurse ce mai pot fi valorificate. Hotărîrea şi încrederea reciprocă stabilită între cele două sectoare sînt însă o garanţie certă pentru eficienţa activităţii de viitor.

Prof. dr. doc. şt. C. V. OPREA
Institutul Agronomic Timişoara
Ing. Gh. VUIA
preşedintele Cooperativei agricole din Visag, judeţul Timiş

Noua uzină de vinificaţie a I.A.S. Cotnari, judeţul Iaşi, intrată anul acesta în producţie

Foto: AGERPRES

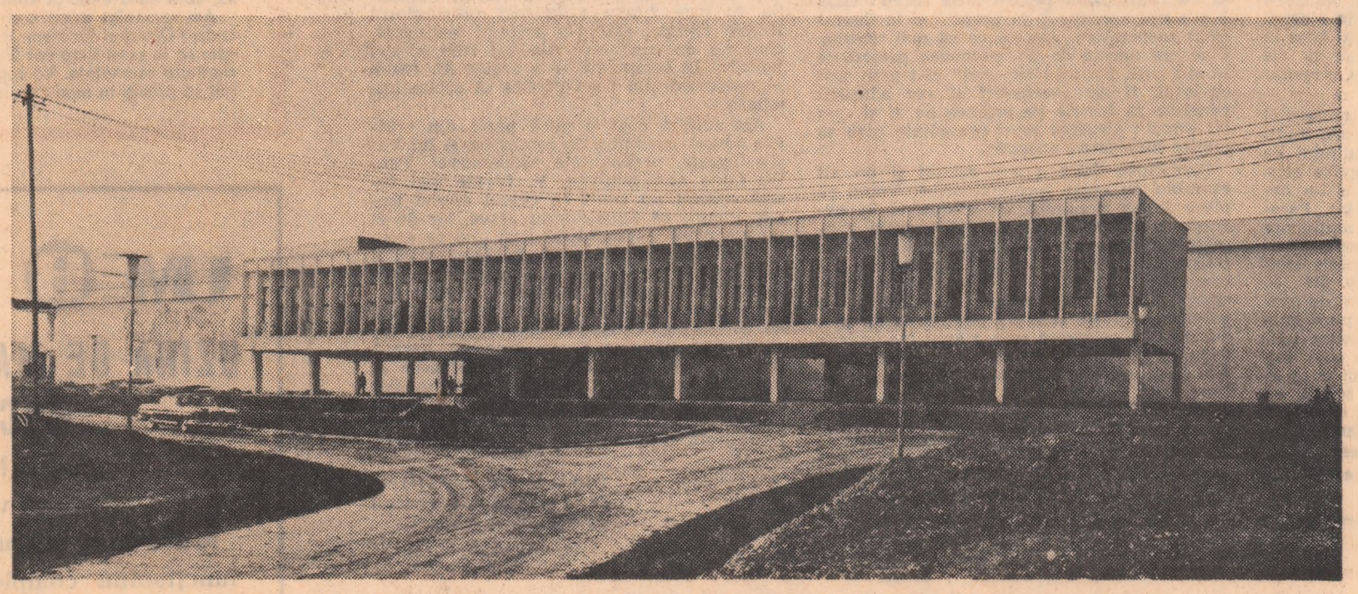

ÎN LUNCA DUNĂRII

(Urmare din pag. 1)

În condiţiile noi create prin lucrările de îndiguire şi desecare, chiar şi sectoarele care ocupă acum prin forţa lucrurilor o mai mică întindere ca în trecut — cel piscicol şi cel silvic — au putut obţine rezultate cu mult superioare, producţia. de fapt, intensificîndu-se. Astfel, deşi amenajărilor piscicole li s-au rezervat numai 8 294 ha, faţă de 59 000 ha cît ocupaseră anterior, fiind vorba de amenajări intensive, producţia la hectar obţinută pe această suprafaţă este de nouă ori mai mare (755 kg/ha peşte faţă de 95 kg/ha în regim neamenajat), ceea ce a permis realizarea în plus a unei producţii anuale, totale, de circa 1 300 de tone de peşte. Şi acest exemplu nu este unic. Sectorul silvic va obţine de pe o suprafaţă cu 70 la sută mai mică decît înainte de amenajare o producţie mult sporită de lemn din specii valoroase — plop negru hibrid şi salcie selecţionată. Bineînţeles, prin lucrări de îndiguire şi desecare executate şi prin cele care se vor mai executa, principalul beneficiar este agricultura. **În cele 17 incinte îndiguite, suprafaţa arabilă a crescut în ultimii şapte ani cu peste 125 000 ha. Numai între anii 1966—1968 s-au dat în folosinţă, în special întreprinderilor agricole de stat, circa 117 000 ha.**

Eficienţa lucrărilor de amenajare se manifestă încă din primii ani de exploatare. Principala cultură la care s-au obţinut producţii ridicate, imposibile în condiţiile terenurilor inundabile, este porumbul. La I.A.S. Mircea Vodă din incinta Boianu-Sticleanu şi la I.A.S. Insula Mare a Brăilei s-au realizat, în 1967 — primul an după darea în exploatare a lucrărilor — peste 4 000 kg la ha, iar la I.A.S. Bădălan, din incinta Braţeşul de Jos, în acelaşi an, 4 929 kg la ha. Cu toate condiţiile climaterice nefavorabile din anul trecut, la această unitate s-au obţinut aproape 4 400 kg la ha. Extrem de concludente sînt şi producţiile de floarea-soarelui: în anul 1968, în condiţii de secetă, I.A.S. Ciocăneşti din incinta Boianu-Sticleanu şi I.A.S. Roseţi-luncă, din incinta Călăraşi-Riul, au realizat 2 500 kg la ha, iar I.A.S. Bădălan 2 300 kg la ha.

Toate aceste producţii care se apropie şi, în unele cazuri, chiar depăşesc parametrii proiectaţi nu reflectă, însă, potenţialul maxim al acestor terenuri. Se pune întrebarea: se pot obţine recolte şi mai mari de pe urma îndiguirilor şi desecărilor? Fără îndoială că da. Dar specialiştii agronomi care lucrează în incintele îndiguite, chemaţi să răspundă la această întrebare, concret, prin mii de tone de produse agricole, nu trebuie să considere că singurul izvor al acestui belşug îl constituie doar lucrările de amenajare. **Fără o agrotehnică specifică acestor amenajări nu pot fi atinse rezultatele maxime posibile.** De aceea şi în ţările cu îndelungată experienţă astfel de lucrări sînt încadrate într-un vast program de acţiuni menite să întregească şi să amplifice efectul amenajărilor propriu-zise.

Şi în ţara noastră documentaţiile tehnice de proiectare recomandă asemenea măsuri, dar cei ce exploatează asemenea terenuri nu înţeleg întotdeauna importanţa lor şi le neglijează, lucru care, bineînţeles, se repercutează asupra producţiilor. Nu s-au încetăţenit, astfel. în tehnica exploatării incintelor îndiguite, lucrările de aerisire a acestor funduri de baltă, care mii de ani au fost acoperite de apă. Nu a intrat în practica curentă nici grija de a împiedica stagnarea apei pe suprafeţele depresionare mici, folosindu-se mijloacele existente în unităţile agricole.

Ţinînd seama de excesul de umiditate din acest an, umiditate care se va mai amplifica pînă în primăvară, aceste măsuri de eliminare a excesului de apă din incintele îndiguite trebuie efectuate cu mare atenţie. Bineînţeles, acţiunile nu privesc doar unităţile agricole din aceste incinte. Un rol deosebit îl au şi unităţile de exploatare din Departamentul îmbunătăţirilor funciare, D.I.F.O.F.-urile, care au datoria să întreţină în perfectă stare de funcţionare reţelele principale de desecare pe care le administrează şi staţiile de pompare. O serie de măsuri — revizuirea agregatelor de pompare, a instalaţiilor de forţă şi auxiliare etc. — s-au luat în cadrul Departamentului îmbunătăţirilor funciare încă din toamna trecută.

Există, e drept, şi unele rămîneri în urmă; în sistemele: Insula Mare a Brăilei, Boianu-Sticleanu, Greaca, unele revizuiri nu sînt încheiate, ceea ce va reclama eforturi sporite în această perioadă. Dar şi aici, prin măsurile luate, prin formarea unor brigăzi speciale de lucrători calificaţi, care s-au deplasat de la centru, îndrumate de cadre de conducere din Departamentul nostru, vom reuşi să asigurăm la timp condiţii optime de însămînţare a terenurilor agricole.

În acţiunea de creştere a eficienţei lucrărilor de îndiguire şi desecare se conturează, deci, ca deosebit de importante două grupe de acţiuni distincte: pe de o parte, **lucrările agrotehnice şi de fertilizare a terenurilor din incinte în conformitate cu condiţiile specifice acestor zone;** pe de altă parte **evacuarea ritmică şi la timp a excesului de apă.** Efectuarea lor reclamă conjugarea eforturilor lucrătorilor din unităţile agricole şi din sistemele de exploatare ale Departamentului îmbunătăţirilor funciare pentru ca, în acest an, producţiile de pe terenurile amenajate prin îndiguiri şi desecări să atingă nivelul maxim.

SEMINŢE GARANTATE Agrosem

Cultivatori

De la depozitele şi magazinele AGROSEM, vă puteţi procura imediat:

— seminţe de legume pentru răsaduri şi culturi de cîmp din toate speciile şi din soiuri valoroase produse în staţiunile experimentale şi întreprinderile agricole de stat;
— seminţe de gazon şi de diferite flori pentru grădini, parcuri, spaţii verzi, terenuri de sport etc.

În primăvara acestui an se vor pune în vînzare pomi fructiferi şi vite de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresaţi-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din ţară care vă livrează seminţe şi material săditor din soiuri cu autenticitate şi valoare culturală garantate.

Agrosem

O CALE SIGURĂ DE SPORIRE A PRODUCȚIEI DE CARNE:

CREȘTEREA GREUTĂȚII ANIMALELOR DESTINATE TĂIERII

Ing. Stelian DINESCU

director general în Consiliul Superior al Agriculturii

Dezvoltarea continuă a agriculturii noastre, dotarea tehnică și modernizarea ei, au permis, printre altele, ca în anul 1968 să se realizeze o creștere a producției de carne destinată fondului central, cu 9,4 la sută față de 1967 și cu 50,7 la sută față de 1962. În bună măsură, această creștere a fost urmarea sporirii greutății de sacrificare a animalelor. **La bovine, de pildă, în ultimii 4 ani, greutățile de tăiere au crescut cu 48 kg la animalele tinere și cu 22 kg la cele adulte, realizîndu-se de la același număr de animale sacrificate un spor de 152 mii de tone de carne sau o economie echivalentă cu 650 mii de animale care urmau să fie sacrificate în plus pentru realizarea aceluiași tonaj.**

Organizarea în întreprinderile agricole de stat și, după exemplul acestora, într-un număr sporit de cooperative agricole, a unor îngrășătorii mari, specializate atît pentru bovine, cît și pentru pornice și ovine, au fost elemente hotărîtoare în valorificarea mai rațională a fondului biologic disponibil.

În condițiile marilor îngrășătorii specializate, în care se practică o hrănire rațională a animalelor, întreprinderile agricole de stat reușesc să realizeze greutăți medii de livrare de 320— 350 kg la tineretul taurin, chiar la animalele achiziționate din diferite zone ale țării. Aceasta demonstrează potențialul raselor crescute în țara noastră și mai ales al raselor Bălțată românească și Brună de Maramureș, de la care, și în cadrul a numeroase cooperative agricole, în special din județele Satu Mare, Sălaj, Bistrița, Timiș, Arad, Dolj, Mureș, Cluj, Harghita și altele, s-a realizat greutăți medii de livrare de peste 300 kg.

Organizînd temeinic procesul îngrășării mieilor, unele unități agricole ca I.A.S. Peștera, județul Constanța, cooperativele agricole Șiria și Chișineu Criș, județul Arad, Baba Ana și Conduratu, județul Prahova, Stoicani-Folteşti, județul Galați, Venzediu, județul Satu-Mare și altele, au realizat, la mieii puși la îngrășat, greutăți de peste 35—40 kg, triplînd astfel greutatea de sacrificare. Cooperativa agricolă Drum Nou din Movila Miresii, județul Brăila, îngrășind și valorificînd nu număr de 255 de miei din rasa Țigaie la greutatea medie de 41,2 kg a realizat în plus venituri de 115 000 de lei, față de cele pe care le-ar fi putut obține în cazul valorificării mieilor la 8—10 kg.

Din păcate însă, nu în toate județele se manifestă astfel de preocupări pentru punerea în valoare a întregului potențial al raselor de bovine și ovine. **Cercetările efecutate la noi au demonstrat că animalele din rasa de taurine Bălțată Românească pot realiza, în aceleași condiții de furajare, sporuri de greutate egale sau chiar mai mari decît cele obținute de la animale din unele rase importate. Chiar și unele rase considerate mai slab producătoare de carne. au dovedit în condiții de îngrășare organizată, posibilități nesperate.** Este cazul animalelor tinere din grupa taurinelor Roșii de Dobrogea, care au realizat la livrare, în anul 1968, o greutate medie de 240 kg față de 189 kg în 1964, sau a mieilor din rasa de oi Țurcană care, puși în condiții de îngrășare, au realizat, la I.A.S. Gherla, ferma Dej, aproape 39 kg la vîrsta de 7 luni.

Greutățile medii realizate atît la bovine cît și la ovine sînt însă departe de posibilitățile și de nevoile existente. Unitățile agricole cooperatiste din județe ca Botoșani, Galați, Gorj, Sibiu, Bacău, Suceava, Caraș-Severin, ca urmare a faptului că nu au trecut în mod hotărît la organizarea de îngrășătorii sau la îngrășarea întregului disponibil de animale pentru carne, realizează încă greutăți medii mici de livrare. În județele Maramureș, Brașov și Argeș, greutatea medie de livrare a tineretului taurin a scăzut în anul care s-a încheiat ; în unele județe ca Gorj și Maramureș, conducerile organelor agricole continuă să manifeste rezerve și îndoieli nejustificate în ceea ce privește organizarea îngrășării mieilor.

Datorită falsei teorii că animalele supuse îngrășării și ajunse la calitatea I nu mai cîștigă în greutate, ori că sporurile acestora sînt neeconomice, unele direcții agricole, cadre tehnice din unități și medici veterinari de abatoare din județele Satu-Mare, Ialomița, Dîmbovița, Ilfov, Neamț, Cluj, Bacău, au admis sacrificarea unui număr destul de mare de animale la greutăți mici, deși, introduse în îngrășătorii, acestea puteau realiza sporuri mult mai mari. La aceasta a contribuit și aprobarea cu ușurință a sacrificărilor de necesitate și a tăierii animalelor neeconomice.

O parte din vină aparține și sectoarelor de resort din Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, care nu au reușit încă să stabilească prețuri orientative de vînzare a tineretului taurin și ovin din unitățile producătoare către îngrășătoriile cooperatiste, în condiții reciproc avantajoase. Din această cauză practicîndu-se prețuri nestimulative, unitățile care au viței și miei nu sînt cointeresate să crească acest tineret în mod corespunzător pînă la vîrsta de intrare în îngrășătorii.

În vederea creșterii greutăților de sacrificare a animalelor, este necesară intensificarea măsurilor pentru organizarea judicioasă a îngrășării bovinelor, porcinelor și ovinelor în unități mari, cu posibilități de mecanizare a lucrărilor și cu asigurarea aprovizionării cu animale tinere, fie din prăsilă proprie, fie prin cumpărări de la alte unități și din alte sectoare.

Pe lîngă cele 700 de îngrășătorii de bovine existente în prezent în cooperativele agricole, care își vor spori capacitatea de îngrășare, alte 2—300 de noi îngrășătorii ce se vor organiza în perioada următoare, vor trebui să asigure anual îngrășarea a cel puțin 75—80 la sută din efectivul de tineret bovin ce va fi livrat de cooperativele agricole pentru tăiere.

Îngrășarea porcilor se face în prezent într-un număr mare de unități cooperatiste care nu întrunesc, în totalitate, condițiile necesare organizării procesului de îngrășare la un nivel corespunzător. De aceea, față de 630 de îngrășătorii care livrează în prezent, în medie, cîte 500 de porci grași fiecare, se vor organiza cel puțin 1 000 de îngrășătorii care vor livra anual minimum 1 000 de porci grași fiecare.

Pentru îngrășarea ovinelor tinere sau adulte, atît în unitățile agricole de stat cît și în cele cooperatiste se vor organiza îngrășătorii cu o capacitate de cîte 3 000 pînă la 30 000 de animale.

În vederea creșterii cantitative și ameliorării calitative a producției de carne se va extinde metoda încrucișărilor industriale duble sau triple cu reproducători din rase specializate pentru carne, cum sînt Șaroleză Hereford, Reed-Poll, Aberdeen-Angus la bovine, Southdawn, Suffolk, Romney-Marsh, Lyncoln. Merinolandschaf, Ile-de-France la ovine, Wessex și Petrain la porcine, ceea ce va contribui la creșterea precocității, folosirea mai economică a furajelor, precum și la obținerea unor carcase de calitate și cu un randament sporit în carne.

Îmbunătățirea și diversificarea metodelor de furajare a animalelor puse la îngrășat, aplicarea unor măsuri diferențiate de întreținere a animalelor, corespunzător etapelor de îngrășare, lotizarea efectivelor pe grupe de vîrstă, pe sexe și pe caracteristici individuale de hrănire și comportare vor trebui generalizate într-un număr cît mai mare de unități.

Este evident că aplicarea unei tehnologii perfecționate de creștere și îngrășare va impune urmărirea mai atentă a economicității procesului de îngrășare, în vederea adoptării unor măsuri organizatorice care să sporească permanent eficiența acestei activități.

Selecționarea prealabilă a animalelor puse la îngrășat, eliminarea din efectiv a exemplarelor care nu răspund economic nivelului de furajare, mărirea vitezei de circulație, a fondurilor — prin reducerea perioadei de îngrășare și livrarea animalelor la greutăți mari, la vîrste cît mai mici, — constituie cîteva elemente care trebuie să stea la baza sporirii eficienței economice a îngrășării. Pe aceeași linie trebuie să se acționeze pentru eliminarea factorilor de stress, restrîngîndu-se la minimum deranjarea animalelor, evitarea schimbărilor bruște în alimentație și cu atît mai mult a fluctuațiilor cantitative și calitative înregistrate în unele unități în procesul de hrănire a animalelor, pentru permanentizarea îngrijitorilor în timpul procesului de îngrășare, cel puțin pînă la finisarea unui lot.

Sînt căi și metode care ne obligă la o activitate mai susținută și mai calificată pe toți cei care lucrăm în sectorul producției animale.

La I.A.S. Avicola Bacău, ca și în alte combinate avicole industriale din țara noastră, sortarea automată a milioanelor de ouă este una din principalele căi de creștere a productivității muncii

Foto : AGERPRES

Primele șarje de pui au ieșit la lumină

Asigurarea unor efective crescînde de păsări este legată nemijlocit de modul de organizare a procesului de incubație.

În județul Prahova, unde în acest an se vor crește peste 420 000 de pui pentru carne. organizarea incubației a avut în vedere întregul flux de producere a materialului de îngrășat, de la stabilirea loturilor de găini care să asigure ouăle necesare și pînă la creșterea și întreținerea puilor obținuți. În acest scop, organele agricole județene au acordat multă atenție înființării centrului de la Blejoi. Aici au fost concentrate toate cele 14 incubatoare din cooperativele agricole, totalizînd o capacitate de 100 000 de ouă pe serie. În același timp, tot la Blejoi a fost organizată o stație pentru prepararea furajelor.

Din timp, specialiștii centrului s-au îngrijit de asigurarea efectivului de găini ouătoare — 15 — 20 000, precum și a cocoșilor necesari — în cooperativele care dispun de cele mai bune condiții de creștere și întreținere.

Extinzîndu-și sfera de activitate, centrul de incubație Blejoi pregătește și hrana necesară pentru efectivele de păsări, întocmind pentru fiecare categorie de vîrstă rețete speciale. Cu sprijinul secției de tehnologia nutreturilor din I.C.Z., rețetele realizate la Blejoi sînt valoroase cuprinzînd toți principii nutritivi de care au nevoie păsările pentru o creștere și o dezvoltare normală. Calitatea ouălor pentru incubație este asigurată printr-un control sistematic, efectuat de specialiștii centrului, asupra condițiilor de întreținere asigurate găinilor ouătoare si a modului de recoltare, manipulare, transport și depozitare a ouălor destinate incubației.

Eficiența acestui mod de lucru este demonstrată de procentul ridicat de ecloziune înregistrat la sfîrșitul lunii ianuarie 1969 — 83 la sută față de numai 73 la sută cît era anul trecut.

În prima lună a anului au fost scoși peste 91 000 de pui, care au și fost livrați cooperativelor beneficiare. *Prelungindu-și grija și asistența tehnică pînă dincolo de incubator, centrul Blejoi pregătește, în continuare, pe baza rețetelor stabilite, furajele necesare pentru o mare parte din efectivul de păsări crescute în cooperativele agricole din județ.*

În extinderea și generalizarea acestor metode eficiente de hrănire, o contribuție mai substanțială și-ar putea-o aduce uniunea județeană a cooperativelor agricole ; deși mai există multe amestecătoare și alte utilaje, în numeroase unități furajarea păsărilor producătoare de ouă pentru consum se face încă cu „grăunțe". Necesitatea înlăturării unei astfel de practici este demonstrată de experiența cooperativei din Blejoi. Aici, hrănirea găinilor cu furaje preparate de stația centrului de incubație a dus la o triplare a producției de ouă în mai puțin de o lună ; puii de carne, hrăniți cu astfel de nutreturi, au înregistrat un spor de 850 de grame în numai 50 de zile.

Avem temeiul să credem că în județul Prahova creșterea continuă a cantității de carne de pasăre destinată pieței, precum și a numărului de ouă sînt pe o bază solidă ; este necesar însă ca toți factorii de răspundere în conducerea și îndrumarea agriculturii județului să acorde mai multă atenție dezvoltării colaborării intercooperatiste care, mai ales în domeniul aviculturii, are un vast cîmp de generalizare.

S. CERCELARU

ÎNTREPRINDEREA DE INDUSTRIE LOCALĂ „AMET" SIBIU

Str. M. Kogălniceanu nr. 1, telefon 1.14.10, LIVREAZĂ :

— Bidoane din aluminiu pentru lapte de 25 litri la prețul de lei 272
— Roabe metalice pentru construcții cu roată din fontă, la prețul de lei 248
— Tomberoane basculante cu cupă lei 1938
— Scaune tip cinematograf lei 180

COLȚUL APICULTORULUI

Conferințele județene ale filialelor A.C.A.

În întreaga țară se desfășoară în prezent lucrările conferințelor de dări de seamă și alegeri la filialele județene ale Asociației crescătorilor de albine din R.S. România. La lucrări participă delegați ai apicultorilor din toate sectoarele de activitate desemnați în cadrul adunărilor generale ale cercurilor apicole teritoriale precum și numeroși invitați. La lucrări sînt prezenți, de asemenea, membri ai birourilor comitetelor județene de partid, directori ai direcțiilor agricole județene, președinți ai uniunilor județene ale cooperativelor agricole de producție și reprezentanți ai Comitetului Executiv al Asociației crescătorilor de albine.

Conferințele desfășurate pînă în prezent, printre care la filialele județene Dolj, Hunedoara, Bihor, Caraș-Severin, Argeș, Vîlcea, Mehedinți, Galați, Brăila, Iași, Vaslui, Tg. Mureș și altele, au constituit un prilej de evidențiere a realizărilor obținute de apicultori în ultimii ani și a perspectivelor pe care această ramură a agriculturii noastre socialiste le are în viitor.

Dezbaterile au fost axate, în deosebi, pe problemele majore ale sporirii producției apicole în țara noastră, dezvoltarea și rentabilizarea apiculturii în cooperativele agricole de producție, îmbunătățirea practicării stupăritului pastoral, extinderea și protejarea surselor nectarifere, măsuri de protecție a albinelor, ca urmare a tratamentelor insecto-fungicide, de prevenire și combatere a bolilor de albine, o mai bună aprovizionare cu utilaje și materiale apicole și altele, acțiuni în care, în mare măsură, sînt angrenate și cercurile apicole precum și filialele teritoriale ale asociației.

Participanții la conferințe au reafirmat cu acest prilej hotărîrea apicultorilor de a obține noi succese în activitatea lor, de a dezvolta această ramură la nivelul posibilităților de care dispunem. În același timp ei au răspuns cu entuziasm chemării la întrecerea socialistă adresată de filiala Dolj a Asociației crescătorilor de albine tuturor filialelor județene.

După adoptarea dărilor de seamă și a planurilor de măsuri pentru activitatea viitoare, conferințele au ales noile comitete de conducere ale filialelor Asociației. În cursul acestei săptămîni vor avea loc conferințe și la alte filiale județene ale Asociației crescătorilor de albine.

Ing.
Dumitru GEORGESCU

LA COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN CODLEA

Nici un vițel livrat sub 300 de kg

La cooperativa agricolă din Codlea, sectorul zootehnic are o pondere însemnată în ansamblul producției și veniturilor. În prezent avem peste 1 200 de taurine, din care mai bine de 640 sînt vaci și juninci gestante. Avem și o fermă cu peste 500 de porcine, alta cu 1 100 de ovine și una cu 1 000 de păsări matcă.

Paralel cu dezvoltarea sectorului zootehnic ne preocupăm îndeaproape și de continua lui rentabilizare. Dacă în urmă cu 4-5 ani nu țineam seama cu cît obținem litrul de lapte sau kilogramul de carne, astăzi, în cadrul consiliului de conducere analizăm cu multă atenție și aceste probleme. **Am izbutit astfel ca în anul 1968 să obținem din sectorul zootehnic venituri de peste 4 milioane de lei, față de 3,6 milioane cît era planificat.**

În cele ce urmează aș vrea să mă opresc la una din laturile activității noastre și anume la creșterea și îngrășarea animalelor pentru carne. Avînd în vedere că în fiecare an obținem din prăsilă proprie peste 500 de viței, din care aproape jumătate masculi și 1 000 de purcei, ne-am organizat îngrășătorii proprii. Principala problemă care se pune în acest domeniu este de a obține cu cheltuieli mici, rezultate economice cît mai bune. În acest scop căutăm să folosim cît mai bine furajele inferioare, ieftine, mai ales grosierele. **Utilizînd grosierele, preparate în amestec cu melasă și uree, pentru a le ridica valoarea nutritivă, anul trecut am livrat statului 364 de taurine tinere îngrășate, 129 de bovine adulte și 284 de porci grași.** N-am reușit, și aceasta datorită unor cauze puțin obiective, să livrăm tineretul taurin la o greutate medie de cel puțin 300 kg.

Studiind documentele plenarei C.C. al P.C.R. din 16-17 decembrie 1968, ne-am dat seama mai bine de neajunsurile care au persistat în acest sector al activității noastre și de ceea ce avem de făcut. În primul rînd **va trebui să luăm măsuri urgente pentru a asigura creșterea în greutate a animalelor prevăzute pentru tăiere.** Analizînd posibilitățile existente **ne-am angajat ca în acest an să respectăm cu sfințenie clauzele contractuale și să predăm în termen tineretul taurin la o greutate vie de cel puțin 310 kg.**

Încă de pe acum am luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Toate animalele destinate îngrășării au fost minuțios lotizate pe categorii de vîrstă și de greutate. Paiele și pleava, care și în prezent constituie principalele furaje pentru îngrășarea tineretului taurin, vor fi preparate și în viitor tot în amestec cu melasă și adaus de uree. Pentru ca prepararea să se facă însă în cele mai bune condiții, această lucrare va fi supravegheată îndeaproape de inginerul zootehnist al cooperativei sau de brigadierul zootehnic. De asemenea, în cadrul învățămîntului agrozootehnic, cît și la casa județeană a agronomului vom continua instruirea tuturor îngrijitorilor în problemele principale legate de îngrășare a animalelor. Pentru realizarea unei îngrășări forțate, am revizuit rațiile furajere. Prin aceasta nu înseamnă că vom face risipă de furaje. Dimpotrivă, facem tot ce depinde de noi pentru a le gospodări cît mai bine și a le valorifica cu eficiență maximă.

Alexandru IOAN
brigadier zootehnic la cooperativa agricolă din Codlea, județul Brașov

Cooperative agricole de producție!

Cum v-ați pregătit pentru a obține în acest an producții de legume în cantități tot mai mari și de calitate superioară ?

Ați ridicat materialele necesare construirii răsadnițelor ?

În Baza de aprovizionare a C.A.P. din Tulcea există rame pentru răsadnițe, elemente prefabricate din beton, rogojini, polietilenă etc.

I.L.F. Tulcea vă pune la dispoziție întreg sortimentul de semințe de legume ce urmează a fi însămînțate în răsadnițe.

Însămînțați culturile de legume eșalonat, potrivit graficelor anexă la contracte, astfel încît piețele orașelor să fie aprovizionate în permanență, în mod ritmic, cu un bogat și variat sortiment de legume proaspete pe o perioadă cît mai lungă de timp.

Respectarea contractelor încheiate cu I.L.F. vă asigură importante venituri bănești, chezășie sigură a creșterii nivelului de trai al membrilor cooperatori.

I.L.F. TULCEA

30 de îngrășătorii de taurine organizate în județul Ilfov

Efectivele mari de taurine crescute în fermele zootehnice ale cooperativelor agricole din județul Ilfov asigură, printre altele, un însemnat număr de viței, care, destinați tăierii, contribuie la realizarea unor importante cantități de carne destinate pieței. Veniturile mari obținute de numeroase cooperative agricole, ca cele din Găujani, Putineiu, Gîrbovi, Jilavele Mostiștea-Gurbănești și altele, care au îngrășat anul trecut cîte 400—1000 de taurine tinere, au constituit un puternic stimulent și pentru celelalte unități ; acestea trec în număr tot mai mare la înființarea de îngrășătorii organizate.

Pentru stabilirea cadrului tehnico-organizatoric al activității unor astfel de îngrășătorii, precum și pentru generalizarea experienței pozitive acumulate de unitățile la care ne-am referit, recent, direcția agricolă și uniunea cooperatistă județeană Ilfov a organizat, la cooperativa agricolă din Băneasa, un instructiv schimb de experiență, la care au participat președinții, inginerii zootehniști, medicii veterinari și brigadierii din cele 30 de unități din județ care au organizat îngrășătorii de tineret taurin. Și, dacă ne gîndim că în anul 1967 numai 5 cooperative agricole dispuneau de astfel de îngrășătorii și că, în 1968, 16 cooperative cu îngrășătorii organizate au asigurat 30 la sută din sarcina de livrare a tuturor cooperativelor, este lesne de explicat grija și atenția cu care conducerea agriculturii județului Ilfov se ocupă de această importantă problemă. **Îngrășătorile de taurine organizate în acest an în 30 de cooperative — din cele 242 cîte sînt în județ vor livra 13 000 de animale îngrășate, adică peste 50 la sută din totalul prevăzut pentru toate cooperativele. În anul 1970, contribuția lor la realizarea sarcinilor de livrare de carne se va ridica pînă la 80 la sută.**

Așa cum a reieșit din discuțiile purtate cu ocazia schimbului de experiență, concentrarea efectivelor de viței din prăsilă proprie sau prin achiziționarea din alte unități la prețuri reciproc avantajoase, specializarea unor cooperative în îngrășarea de taurine, a dus nemijlocit la folosirea eficientă a furajelor și a spațiilor de cazare, la creșterea calificării profesionale a îngrijitorilor și, ca urmare, la obținerea unor sporuri de greutate mari cu cheltuieli minime. Astfel, la **cooperativa agricolă din Gîrbovi care a folosit intens în hrana animalelor îngrășate furajele grosiere preparate în prealabil și cu adaos de uree și melasă s-a obținut, anul trecut, un spor mediu zilnic de 0,995 kg la un număr total de 800 de animale.**

Cu ocazia schimbului de experiență de la Băneasa am urmărit, de asemenea, măsurile concrete luate de organele județene în vederea îndrumării și controlului acestei acțiuni, a întăririi responsabilității conducerii și cadrelor tehnice din unitățile cu îngrășătorii organizate, astfel încît, paralel cu eșalonarea trimestrială, lunară și decadală a livrărilor, să se asigure și o creștere simțitoare a greutății medii a animalelor.

Este un exemplu de îndrumare concretă și operativă care trebuie generalizat în cît mai multe județe.

Ing. Lucian ROȘCA

POȘTA, TELEFONUL, RADIOUL ȘI TELEVIZORUL ÎN MEDIUL RURAL

Convorbire cu tovarășul Alexandru DINGHER, secretar general al Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor

Noua viață a satului contemporan pretinde, cum e firesc, servicii sporite în domeniul poștei, al telefoniei și radio-televiziunii. Cu fiecare an, volumul corespondenței și al publicațiilor ce se îndreaptă către sate și comune este tot mai mare, raza de activitate a circuitelor telefonice și posturilor de radio-televiziune se cere a fi extinsă. Statul nostru face eforturi susținute și în acest important domeniu, de care depinde în bună măsură ridicarea locuitorilor satelor pe trepte noi de lumină. Adresîndu-ne tovarășului inginer Alexandru DINGHER, secretar general al Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor, l-am rugat în primul rînd să ne vorbească despre modul cum se asigură prestațiile de poștă și telecomunicații la sate.

— În momentul de față, a precizat interlocutorul nostru, în mediul rural funcționează 5 100 de oficii și agenții P.T.T.R. În mai mult de jumătate din comunele țării sînt asigurate oficii, iar în restul comunelor agenții P.T.T.R. Peste 35 la sută din agențiile respective au fost de pe acum racordate și la rețeaua telefonică. Pe lîngă acestea, pentru cuprinderea totalității satelor în sfera de deservire P.T.T.R., au fost organizate numeroase circumscripții poștale rurale, deservite de factori care efectuează servicii poștale și abonamente de presă.

Cerințele locuitorilor din unele localități rurale care — în special după noua împărțire administrativ-teritorială a țării se dezvoltă într-un ritm rapid — sînt însă tot mai mari. Ca urmare, una din preocupările noastre este aceea de a crea oficii P.T.T.R. în comunele unde asemenea unități nu există încă. Astfel, în cursul anului 1969 vor fi construite din fondurile Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor un număr sporit de oficii rurale, îmbunătățindu-se substanțial deservirea cu prestațiile respective.

Doresc să folosesc acest prilej pentru a solicita un sprijin sporit din partea consiliilor populare comunale și județene privind realizarea construcțiilor necesare de către întreprinderile locale specializate sau repartizarea unor spații și clădiri din cele ce devin disponibile în mediul rural.

— Ce modernizări s-au adus în scopul îmbunătățirii activității agențiilor și circumscripțiilor poștale?

— Mă voi referi, în primul rînd, la mecanizarea transporturilor poștale și înlocuirea curselor hipo prin curse auto. Pînă în 1968, s-a ajuns la un grad de mecanizare de 59 la sută. Pînă la sfîrșitul anului 1970 se prevede ca 65 la sută din cursele poștale rurale să fie efectuate numai cu mijloace auto.

În prezent se experimentează o nouă formă de organizare a activității în mediul rural, vizînd mecanizarea poștei, adică prelucrarea centralizată în centrele de tranzit a trimiterilor poștale și apoi colectarea și distribuirea lor direct la oficii și agenții, prin mijloace auto. Aceasta va permite, pe de o parte, scurtarea timpului de prelucrare și transport ale trimiterilor, iar, pe de altă parte, folosirea mai eficientă a forței de muncă și a mijloacelor mecanice. Pe măsura rezultatelor obținute, noua formă de lucru va fi extinsă în anii următori.

— Au fost luate și unele măsuri în vederea realizării unor legături telefonice mai bune cu localitățile din mediul rural?

— În urma reorganizării administrativ-teritoriale a țării a fost necesar ca un număr important de comune care aveau legături telefonice cu fostele reședințe de raioane să fie racordate la reședințele de județ. În acest scop, în cursul anului 1968 au fost realizate aproape 300 de lucrări de reorientare a circuitelor telefonice de la comune la reședințele de județ. Acestea au contribuit substanțial la micșorarea timpului de așteptare și la îmbunătățirea audiției convorbirilor. În prezent toate comunele țării au asigurate legături telefonice.

Au mai rămas, ce e drept, unele comune care obțin mai greu legăturile telefonice cu centrul de județ. Pentru rezolvarea în întregime a acestei probleme se prevede continuarea acțiunii de reorientare, în anii 1969 și 1970. De asemenea, concomitent cu acțiunea de instalare de cabluri telefonice, vor fi conectate la rețea în anii următori o serie de localități rurale de pe rutele Sibiu-Deva, Alba Iulia-Cluj-Oradea, Craiova-Tr. Severin-Caransebeș, Bacău-Vaslui, Găești-Tîrgoviște, Timișoara-Arad etc. Se mai prevăd, de asemenea, și alte măsuri pentru îmbunătățirea audiției pe circuite.

— Pentru prima dată în țara noastră au început lucrări de automatizare a telefoniei rurale, montîndu-se 600 de linii în comunele din jurul Brașovului. Ce extinderi vor fi inițiate în această privință în anii următori?

— Prin punerea în funcțiune, anul acesta, a celor 600 de linii în localitățile Codlea, Rișnov și Zărnești care au devenit orașe — s-a început în țara noastră acțiunea de automatizare rurală. Această acțiune care, dată fiind amploarea ei, se desfășoară pe o perioadă mai îndelungată, de 10—15 ani, va contribui la ridicarea nivelului satelor noastre și la apropierea lor de orașe.

După experimentarea funcționării instalațiilor respective, automatizarea telefoniei în mediul rural va fi extinsă, în cursul viitorului plan cincinal, pe scară largă.

— V-am ruga să ne vorbiți și despre realizările obținute în ceea ce privește acoperirea cu programele de radio și televiziune a localităților din mediul rural.

— În prezent, pe marea majoritate a teritoriului țării noastre poate fi recepționat programul I de radio, iar pînă la sfîrșitul anului 1969, prin lucrările care sînt în curs, se va asigura acoperirea integrală.

Se prevede, totodată, ca pînă în anul 1970 să se asigure o bună recepționare în întreaga țară a programului II, prin instalarea unor noi stații pe unde medii. Totodată, se va dezvolta și rețeaua de stații pe unde metrice prin care se transmite programul III de radio. Ceea ce aș dori să relev în mod deosebit este faptul că numărul abonaților la radio și radioficare din mediul rural este în prezent de aproape **un milion și jumătate**, ceea ce ar reveni la aproape două familii un aparat de radio sau difuzor. Pînă în 1970, neîndoielnic, cifra de mai sus va fi cu mult depășită.

Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor acordă o atenție deosebită și dezvoltării rețelei de televiziune în țara noastră. Pînă în 1970 se va realiza o acoperire aproape integrală, prin instalarea de noi stații și translatoare în diferite zone ale țării.

Și numărul de abonați de televiziune din mediul rural crește într-un ritm rapid. Dacă în 1968 existau aproape 250 000 de abonați, se estimează că în 1970 numărul acestora va fi de cel puțin 400 000.

Convorbire realizată de Al. RAICU

CONSEMNĂRI

Ieșire din anonimat

Bethausen. Comună în județul Timiș, în componența căreia intră satele: Bethausen, Cladova, Cliciova, Cutina, Lecușești, Neprincea.

Filele îngălbenite ale cronicii ascund istoria acestor sate. Cutina, de exemplu, este menționată în cronici încă din anul 1440. Moșia cu acest nume, aparținînd ce domeniul Soimuș, a fost trecută succesiv dintr-o mînă într-alta, de obicei prin donații regale, dar viața sătenilor rămînea aceeași: de robi. Celelalte sate — Lecușești, Ciclova, Cladova au, în linii generale, aceeași veche istorie.

Ca așezare mai nouă (1881) Bethausen, actuala localitate de centru a comunei, s-a dezvoltat într-un timp mai rapid, tocmai datorită așezării mai centrale și mai în crucea drumurilor. Trecutul său nu cuprinde nimic spectaculos. Sătenii — români, maghiari, germani — împărtășeau aceeași soartă și sufereau deopotrivă capriciile acelorași boieri. Ani în șir, viața în comună s-a desfășurat searbădă, plină de nevoi pentru marea majoritate a sătenilor. Cîțiva învățători, din cînd în cînd cîte un medic, alcătuiau intelectualitatea comunei.

Azi, în drumul către Bethausen, cîmpia este întreruptă brusc de clădirile impunătoare ale întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii. Malurile Beghiului, frumos amenajate, stîlpii rețelei electrice, ulițele perfect trasate vestesc dintr-un început o așezare a unor oameni harnici, prosperă, în plin proces de modernizare.

Anonima comună de altădată se face cunoscută în anii socialismului. Chemați la o viață nouă, muncind înfrățiți pămînturile, cetățenii și-au făurit un mod nou de trai, pe care-l vor, prin propria lor muncă, mereu mai bogat.

Actuala statistică a comunei înscrie laconic: 4 cooperative agricole de producție, două ferme agricole de stat, o întreprindere pentru mecanizarea agriculturii, o moară țărănească, un gater, o presă de ulei, 9 unități comerciale, numeroase secții de producție meșteșugărească etc.

Răsfoim statistici vechi ale aceleiași comune: o moară, două prăvălii...

Cu certitudine, actuala statistică dă primele indicii ale nivelului de viață al locuitorilor. Dar pentru întregirea imaginii se impune să mai adăugăm că mai mult de 50 de intelectuali își desfășoară activitatea în școli, în cele 6 cămine culturale, în dispensare și celelalte instituții, aducîndu-și un meritoriu aport la întreaga viață social-culturală a comunei.

Ieșire din anonimat? În anul 1935, după o perioadă de 30 de ani, din Bethausen se ridicau 3 intelectuali; în 1950, dintr-un singur sat al comunei se ridicau: cinci profesori, cinci învățători, doi ingineri și un medic veterinar. În 1968, unul din cinci absolvenți ai școlilor de cultură generală își îndreaptă pașii spre licee sau alte școli. Vacantele reunesc azi de 20 de ori mai mulți liceeni și studenți decît în anul în care plecau din Bethausen cei 3 intelectuali. Mulți alți tineri de aici au devenit tractoriști, șoferi, mecanici auto, strungari etc.

Și, ceea ce-i mai impresionant în această comună este interesul pentru continua înfrumusețare a fiecărei localități. Sediile cooperativelor agricole, ale celorlalte instituții sînt în atenția gospodarilor. Prin străduința cetățenilor, în curtea școlii din Bethausen, bunăoară, s-a construit o monumentală fîntînă arteziană; la Cladova s-a amenajat o pistă modernă pentru biciclisti; la Cliciova o frumoasă alee, recent amenajată, te însoțește în drumul dinspre gară...

Este suficient să constați asemenea realizări pentru a înțelege că anonimatul comunei Bethausen a apus pentru totdeauna.

Mihai AIRINEI

În excursie la cabana Diham — Foto: N. NICOLAESCU

INSTANTANEE

Așa e și la noi...

Printre alte producții pe care studioul „Al. Sahia" le-a terminat în zilele trecute, privind realizările obținute de poporul nostru în perioada ce a trecut de la alegerile din 1965, este și filmul „Agricultura socialistă în plin avînt". Noul documentar, realizat de regizorul Paul Orza, prezintă aspecte din diferite unități din țară, subliniind efortul continuu pentru mecanizarea agriculturii, pentru introducerea metodelor agrotehnice avansate și, urmarea firească, creșterea producției agricole din an în an.

Dorind noii producții cinematografice „călătorie plăcută" pe ecranele sătești, îi urăm, totodată, ca în numeroasele sale popasuri să aibă parte tot de spectatori care să poată spune: „așa e și la noi".

Lasă, n-o fi foc!

O dată cu începerea revizuirii tractoarelor și mașinilor agricole, conducerea I.A.S. Sintămăria-Orlea, județul Hunedoara, avea obligația să stabilească măsuri concrete care să prevină izbucnirea unor incendii în atelierul mecanic.

Acest lucru însă nu a fost făcut, încălcîndu-se instrucțiunile pentru prevenirea incendiilor în unitățile agricole socialiste, emise de Consiliul Superior al Agriculturii.

Urmarea? Din neglijența mai multor tractoriști, în atelierul mecanic, plin de tractoare și mașini, a izbucnit un incendiu. Au intervenit pompierii militari și formațiile civile din orașul Hațeg, iar incendiul a fost localizat și lichidat, salvîndu-se astfel bunuri în valoare de aproape 500 000 de lei.

Totuși au ars, între altele, numeroase anvelope, electromotoare, dinamuri, instalații electrice de la tractoare, precum și aceriașul atelierului mecanic. Paguba se ridică la zeci de mii de lei, și trebuie să fie imputată celor vinovați.

Greșeli cu sens unic

Dacă am strînge la un loc toate formularele tip care justifică greșeala, am putea întocmi un tom destul de voluminos. Greșeala e prezentată fie ca un atribut inalienabil al omului („a greși e omenesc"), fie ca un însoțitor obligatoriu al muncii („numai cine nu muncește nu greșește"). Nu ne propunem să demonstrăm precaritatea afirmațiilor din paranteză.

Pe noi, ca și pe Ștefan Angelescu, contabil șef al cooperativei agricole Bucov din județul Prahova, la ale cărui chinuri de a îndrepta niște greșeli am asistat, altceva ne interesează. De ce se greșește într-un singur sens? Astfel direcționată, greșeala nu mai aduce a fatalitate, ci a premeditare.

Dar iată faptele. Pentru 740 kg de roșii de seră primite de C.L.F. Ploiești, cu actul de recepție nr. 2 din 4 ianuarie, cooperativa trebuia să primească, potrivit înțelegerii contractuale, 3 690,70 lei. I s-a virat însă cu peste 400 de lei mai puțin. Deoarece „tehnica" greșelii e destul de complicată și încă nu îndeajuns lămurită, renunțăm să o mai descriem. Cert e că s-a greșit în defavoarea cooperativei.

Ca și în cazul următor, de altfel. Cooperativa a primit îngrășăminte de la uzina din Valea Călugărească. Le-a primit trecute prin scriptele bazei de aprovizionare Tătăranu, a cărei singură sarcină consta în întocmirea facturii, trimiterea ei la bancă și încasarea baremului ce i se cuvenea pentru aceste atît de simple operații. Baza a încărcat cooperativa cu 6 277 de lei, bani care au fost luați din contul unității și care trebuie acum returnați. Mai enervantă decît greșeala în sine este nepăsarea și superficialitatea unor funcționari ai bazei care, nici după ce li s-a atras atenția, nu s-au ostenit să citească pînă la capăt actele trimise de uzină, ca să descopere eroarea. În această situație, contabilul șef a fost nevoit să se adreseze uzinei, rugînd-o să lămurească ea lucrurile.

Cît timp cooperativa s-a zbătut să-și recapete banii, funcționarii în cauză nu s-au deranjat, n-au fost deranjați și nici măcar nu se tem c-o să fie deranjați. Au „experiență". Mai mult chiar: au rutina greșelii. Greșesc totdeauna în defavoarea clienților.

Iar zăpada...

Se pare că anul acesta Baba Dochia dispune nu de 9 cojoace, ci de vreo două duzini. Altfel, cum s-ar explica abundența de zăpadă?

Climatul permite oricum acțiuni spectaculoase. Anunțam săptămîna trecută activitatea meritorie a unor mecanizatori. Noi știri din țară vin să confirme neobosita muncă a celor care, înfruntînd intemperiile, dau cale liberă circulației. Printre cei ce merită din plin lauda și recunoștința noastră evidențiem astăzi pe mecanizatorul Petre Pascale, de la I.M.A. Cuza Vodă, județul Ialomița. Într-o singură zi, cu grederul semipurtat, a reușit să curețe de zăpadă șoseaua Călărași-Independența, pe o întindere de 60 de kilometri, realizînd astfel un adevărat record.

Sărbătoarea iernii

Știați despre această tradiție? În satul Șirnea, județul Brașov, în cadrul pitoresc al acestei ierni, cu zăpadă abundentă, localnicii au invitat de curînd zeci și zeci de oaspeți din comunele învecinate, pentru a relua împreună vechea și frumoasa sărbătoare a iernii. Mai întîi, vecinii celor din Șirnea au vizitat muzeul etnografic de aici, care cuprinde sute de obiecte de artă locală. Festivitatea a început printr-un pitoresc alai de [illegible] trase de cai frumoși. După ospăț, la căminul cultural a fost prezentat un amplu program de jocuri și cîntece. A doua zi dimineața, șirnenii și oaspeții au asistat la un aprig concurs de schi la care au participat tinerii din satele lor.

„A fost întocmai ca în baladele moderne", mărturisea cu bucurie unul dintre oaspeți.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna
23 februarie — 1 martie

RADIO

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 10.40; 11.35; 18.10; 20.10; programul II: 7.00; 9.45; 14.00; 16.00; 18.30; 21.10.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.10; 6.10; 7.10; 10.30; 12.30; 18.05; 19.30; 21.40; programul II: 6.45; 7.45; 14.10; 15.12; 17.30; 20.50.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.10; 6.10; 7.10; 10.30; 12.30; 16.10; 18.05; 19.30; programul II: 6.45; 7.45; 11.15; 14.10; 18.45; 20.30.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.10; 6.10; 7.10; 10.30; 12.30; 18.05; 19.30; 22.20; programul II: 6.45; 7.45; 14.10; 17.10.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.10; 6.10; 7.10; 10.30; 12.30; 18.05; 19.30; 22.20; programul II: 6.45; 7.45; 13.00; 14.10; 16.15; 17.10; 19.05.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.10; 6.10; 7.10; 10.30; 12.30; 16.10; 17.45; 18.05; 19.30; programul II: 6.45; 7.45; 11.39.

SÎMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5.10; 6.10; 7.10; 13.20; 14.50; 15.41; 18.05; 19.30; 22.20: programul II: 6.45; 7.45; 8.35; 9.45; 17.45; 19.05.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.40 — Teatru pentru copii și școlari: „Înșir-te mărgărite" de Victor Eftimiu; 10.00 — ORA SATULUI. *Din cuprins:* ● Cronică electorală ● Reportajul emisiunii: „Stoicănești un contemporan" ● Din carnetul scriitorului: „Mureșul stă mărturie". Prezintă Ștefan Luca ● Dialog economic: Ce soluții propuneți pentru o mai bună folosire a fondului funciar ● Film documentar: Valorificarea produselor zootehnice din C.A.P. ● Recunoașteți monumentul? ● Buletin agro-meteorologic ● Muzică populară românească; 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură. Legumicultura. Cultura legumelor mai puțin răspîndite; 12.00 — De strajă patriei; 12.45 — Concert simfonic; 13.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 16.00 — DUMINICĂ SPORTIVĂ. Judo — Finalele campionatului național. Transmisiune de la Sala sporturilor Floreasca; 17.00 — Magazin duminical; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.15 — Telesport; 19.30 — Ansamblul Casei de cultură a sindicatelor din orașul „Oțelul Roșu"; 19.50 — Film documentar; 20.05 — Tele-fantezie la Constanța. Film de varietăți; 20.55 — Desene animate; 21.05 — Filmul cu trei stele: „Moștenitoarea trebuie să plece" — o comedie cu Anna Karina. Premieră pe țară; 22.35 — Parada vedetelor; Eddy Mitchell; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II:* 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.15 — Seară de teatru: „Don Gill de ciorap verde" de Tirso de Molina; 20.55 — Lucrări simfonice de Ion Dumitrescu.

LUNI: 17.30 — Telex TV; 17.35 — TV pentru specialiștii din industrie; 18.05 — Limba franceză. Lecția 48; 18.30 — Lyceum. „Elev în clasa a XII-a"; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — Știri și reportaje din campania electorală; 19.40 — Actualitatea științifică; 20.06 — Gong; 20.30 — Roman foileton; Forsyte Saga (XVII); 21.20 — Prim plan. Sică Alexandrescu; 21.45 — Filme documentare; 22.00 — Cărți și autori; 22.20 — Varietăți pe peliculă; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: 17.30 — Telex TV; 17.35 — Pentru elevi. Consultații la limba română (clasa a VIII-a); 18.05 — Limba engleză. Lecția 48; 18.30 — Emisiune pentru copii; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — 2 Martie 1969. Din carnetul scriitorului; 19.40 — „Întrebări la care s-a răspuns... întrebări la care nu s-a răspuns"; 20.15 — Seară de teatru: „Dona Juana" de Radu Stanca. *În pauze:* Filme documentare; 22.35 — „La zi" — Cultura — dominantă a vieții moderne; 22.55 — Artă plastică; 23.10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 11.00 — Limba franceză. Lecția 48 (reluare); 11.30; Limba engleză. Lecția 48 (reluare); 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie (reluare); 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Telex TV; 17.35 — TV pentru specialiști. Medicină; 18.05 — Limba germană. Lecția 44; 18.30 — Club XX — emisiune pentru tineret; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — Opinia dumneavoastră...; 19.45 — Monografii contemporane: „Secretul Bicazului"; 20.00 — Căsuța poștală 111; 20.10 — Avanpremieră; 20.25 — Tele-cinemateca: „Perlele coroanei"; 22.10 — Actualitatea muzicală; 22.30 — Arii din opere românești; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 11.00 — Limba germană. Lecția 44 (reluare); 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură (reluare); 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 17.30 — Telex TV; 17.35 — Pentru elevi. Consultații la chimie (clasa a XII-a); 18.05 — Limba rusă. Lecția 43; 18.30 — Studioul pionierilor; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — Știri și reportaje din campania electorală; 19.40 — La zi: Mecanizarea, chimizarea, irigațiile — triunghiul agriculturii moderne; 20.00 — Itinerar european (III). Calder-Uriașul și jucăriile; 20.15 — Prefață la Festivalul „CERBUL DE AUR" — Brașov 1969; 20.30 — Între metronom și cronometru. Emisiune concurs. 21.30 — Selecțiuni din opereta „Văduva veselă" de Lehar; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II:* 20.00 — Telex TV; 20.05 — Concert simfonic; 21.05 — Film artistic: „Acțiunea secretă Spree" (II); 22.30 — „Furnalul". Film documentar.

VINERI: 10.30 — TV pentru specialiști. Medicină (reluare); 11.00 — Pentru elevi. Consultații la limba română — (clasa a VIII-a) — reluare; 11,30 — Limba rusă. Lecția 43 (reluare); 12.00 — Limba spaniolă. Lecția 47; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață; 16.00 — Campionatul mondial de hochei pe gheață (grupa B — Liubliana); România — Polonia; 17.30 — Telex TV; 17.35 — Actualitatea în agricultură; 17.50 — Actualitatea în industrie; 18.05 — Limba spaniolă. Lecția 47 (reluare); 18.30 — Ateneul tineretului; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — 2 Martie 1969 — Din carnetul publicistului; 19.40 — „Otopeni — poarta cerului"; 20.00 — Cîntece și jocuri populare românești; 20.15 — Film artistic: „Răzbunarea haiducilor"; 21.45 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice: Yemen; 22.05 — Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limbă română; 22.30 — Reflector; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ: Programul I: 17.30 — Telex TV; 17.35 — Medicul vă sfătuiește; 17.50 — Emisiune pentru copii și școlari; 18.30 — Noile aventuri ale echipajului Val-Vîrtej; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 — Mîine, alegerile!; 19.45 — „Cîntec mîndru-n țară auzi", muzică populară românească; 20.00 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Film serial: „Sfîntul"; 21.50 — Studioul muzical; 22.20 — Dansuri celebre din opere; 22.45 — „Mărțișor, în... Sol major". Emisiune muzical-coregrafică; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II:* 20.00 — Telex TV; 20.15 — Parada formațiilor de muzică ușoară; 20.35 — Desene animate; 20.45 — Revista revistelor; 21.00 — Lira — Frumoasă patrie; 21.10 — Recitalul de sîmbătă seara; 21.50 — Roman foileton: „Forsyte Saga" (XXIV).

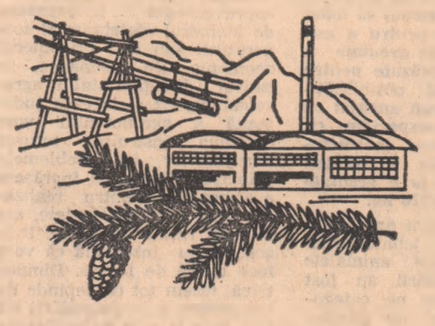

ÎNTREPRINDEREA FORESTIERĂ TG. SECUIESC

Str. Gării nr. 49
Telefon 380
produce și livrează:

— araci legume
— cherestea pentru ulucă
— calupuri fag
— panouri arioaie
— panouri din TEGO, placaj, PFL etc.
— diferite șoproane
— diferite barăci din TEGO, PFL etc.
— diferite produse pentru gospodării agricole
— diferite produse pentru șantiere de construcții.

Întreprinderea primește comenzi pentru tot anul 1969.

Relații suplimentare se pot lua de la serviciul Desfacere sau serviciul de Organizare a Producției.

ANUNȚ

I. O. I. L. nr. 1 GALAȚI

Vinde din stoc: conducte metalice pentru irigații.

Dimensiunea 12 țoli x 4 m.l.

Comenzile se vor înainta la sediul întreprinderii din Galați, str. I. L. Caragiale nr. 19.

Întreprinderea de industrie locală „AMET" Sibiu

str. M. Kogălniceanu nr. 1, telefon 1.14.10

LIVREAZĂ:

— Bidoane din aluminiu de 25 litri . . . . lei 272
— Roabe metalice cu roată din fontă . . . . „ 245

Întreprinderea 11 Instalații-Montaj București

telefon 15 51 38

angajează pentru București și provincie

tehnicieni ataşamente, normatori tehnicieni utilaje, șefi depozite și magazineri, cu îndeplinirea condițiilor de studii și stagiu pentru șantierele din București, Constanța și Mangalia. Prezentarea zilnic la Biroul Personal din București, str. Popa Tatu nr. 26 și Constanța, lîngă IPROFIL, șantierul 115 Palas

Întreprinderea mai angajează echipe complete de instalatori caloriferiști, sanitariști, tinichigii ventilație, electricieni, mecanici auto, lăcătuși mecanici utilaje și automacaragii autorizați pentru șantierele din Constanța și Mangalia.

ASIGURĂRILE ADAS — MĂSURI DE PREVEDERE

SĂ NU LIPSEASCĂ NIMĂNUI:

Asigurarea pauşală

Aceasta este una dintre cele mai des întîlnite asigurări în rîndul cetăţenilor care locuiesc în mediul rural şi sînt membri ai cooperativelor agricole de producţie.

Asigurarea păuşală se înscrie printre cele mai complexe şi mai folositoare forme de asigurare. Ea cuprinde o specie de animale (la alegere), bunurile din gospodărie, precum şi pe titularul asigurării şi pe soţia sa şi poate fi încheiată de orice membru al unei cooperative agricole de producţie.

Animalele asigurate pot fi : vite cornute mari, în vîrstă de şase luni, pentru suma asigurată totală de 1.000 de lei, sau porcine, în vîrstă de la şase luni, pentru suma asigurată totală de 700 lei, sau ovine şi caprine, în vîrstă de la 1 an, pentru suma asigurată totală de 650 de lei.

Administraţia Asigurărilor de Stat plăteşte despăgubiri în cazurile de pieire a animalelor, pricinuite de boli, molime ori accidente, precum şi ca urmare a sacrificărilor sau a scoaterii din gospodărie, din motive întemeiate, în baza dispoziţiilor organelor competente.

Bunurile din gospodărie cuprinse în asigurare sînt : mobilierul, îmbrăcămintea, încălţămintea, obiectele casnice, uneltele pentru uz gospodăresc, instrumentele, scoarţele, produsele şi uneltele agricole, viticole, pomicole, produse animale şi alimentare, materialele pentru uz gospodăresc, combustibilul, furajele şi multe altele. Suma asigurată totală pentru bunurile din gospodărie este de 5.500 de lei.

Administraţia Asigurărilor de Stat plăteşte despăgubiri în cazurile de distrugere ori avariere a bunurilor datorită unor întîmplări neprevăzute (incendiu, trăsnet, explozie, grindină, inundaţii, furtună, furt prin spargere şi multe altele).

După cum s-a arătat, asigurarea cuprinde şi persoana care a încheiat contractul de asigurare, pentru cazurile de invaliditate permanentă sau de deces, ca urmare a unui accident întîmplător în orice împrejurare, pentru suma asigurată de 15.000 de lei, precum şi pe soţia acestuia, pentru cazurile de invaliditate permanentă şi deces, ca urmare a unui accident întîmplat la domiciliu, pentru suma asigurată de 8 250 de lei.

Prima de asigurare (unică) este convenabilă : 125 de lei pe timp de un an şi 80 de lei pe şase luni.

PENTRU ORICE GOSPODAR:

Asigurarea facultativă a animalelor

O asigurare pentru animale, încheiată la ADAS, completează grija manifestată de fiecare gospodar pentru animalele sale.

Se pot asigura : bovinele (boii, taurii, vacile, bivolii şi bivoliţele) în vîrstă de la 6 luni ; cabalinele (caii, armăsarii şi iepele) în vîrstă de la 1 an pînă la 15 ani ; porcinele (porcii, vierii şi scroafele) în vîrstă de la 6 luni ; ovinele şi caprinele (oile, caprele şi ţapii) în vîrstă de la 1 an.

În cazurile de pieire a animalelor din pricina bolilor, epizootiilor şi accidentelor, ADAS plăteşte despăgubiri.

În cele ce urmează indicăm cîteva din accidentele care pot provoca pieirea animalelor, cazuri în care Administraţia Asigurărilor de Stat acordă despăgubiri : focul, explozia, trăsnetul, acţiunea curentului electric, cutremurul de pămînt, surparea de teren, inundaţia, furtuna, uraganul, grindina, atacul animalelor sălbatice sau al altor animale, muşcătura şerpilor, înţepătura insectelor veninoase, otrăvirea subită cu ierburi sau substanţe toxice, distocia (fătarea grea), umflarea (meteorizaţia acută) din cauza furajelor, insolaţia, leziunile interne provocate de înghiţirea de obiecte, înecul, castrarea făcută de organele veterinare etc.

Dacă animalele au fost sacrificate pe baza dispoziţiei organelor competente, în legătură cu aplicarea măsurilor de prevenire şi combatere a epizootiilor, în urma unei boli incurabile care exclude posibilitatea utilizării pe mai departe a animalelor, în cazul cînd animalul a suferit un accident sau în urma unei boli care-l ameninţă cu moartea sigură, în cazul cînd animalele au fost scoase din gospodărie pentru combaterea morvei şi a anemiei infecţioase, se acordă, de asemenea, despăgubirile cuvenite.

Asigurările de animale se încheie pe timp de un an. Ele pot fi însă încheiate şi pe un termen mai scurt, dar nu pe mai puţin de 6 luni (cu excepţia speciei de cabaline, pentru care asigurările se încheie numai pe termen de 1 an).

Primele de asigurare se stabilesc, ţinîndu-se seama de valoarea reală a animalelor şi de durata asigurării. Astfel, pentru o vacă de rasă în vîrstă de la 2 la 10 ani inclusiv, asigurată la suma de 2.000 de lei, prima de asigurare ce se plăteşte pe 6 luni este de 146,65 de lei.

— Tocmai mie să mi se întîmple ?

UTILĂ TUTUROR:

Asigurarea complexă a gospodăriilor cetăţenilor

De ce facem afirmaţia din titlul acestor rînduri ? Pentru că în această formă de asigurare sînt cuprinse mai multe feluri de asigurări : asigurarea bunurilor din locuinţă şi din jurul ei ; asigurarea persoanei care a încheiat contractul de asigurare şi a soţiei, pentru cazurile de invaliditate permanentă şi de deces, întîmplate la domiciliu ; asigurarea pentru cazurile unor sume datorate de către asigurat şi membrii familiei acestuia : proprietarul imobilului şi altor persoane pentru urmările unor calamităţi şi accidente.

Se acordă deci despăgubiri în cazurile de distrugerea sau deteriorare a bunurilor ca urmare a incendiului, trăsnetului, exploziei, ploilor torenţiale, grindinei, furtunii, cutremurului de pămînt, prăbuşirii sau alunecării de teren, furtului prin spargere, pentru pagubele pricinuite ca urmare a stricăciunilor accidentale produse la instalaţiile de apă, canal şi gaze, a căderii pe clădirile sau adăposturile în care se aflau bunurile asigurate a unor obiecte ori a prăbuşirii clădirilor sau adăposturilor respective, precum şi a izbirii lor de către un vehicul. Menţionăm că stupii (fără familia de albine), precum şi uneltele agricole, viticole, pomicole, apicole şi pentru deservirea zootehnică sînt asigurate la domiciliul asiguratului şi la locurile de producţie, respectiv — de muncă, cît şi pe timpul transportului acestora.

Cu privire la cuprinderea în asigurare a persoanelor pentru cazurile de invaliditate permanentă sau deces, menţionăm că sînt acoperite accidentele ce se pot întîmpla la domiciliul asiguratului, ca : incendiu, trăsnet, explozie, cutremur de pămînt. lovire, cădere, acţiunea curentului electric, arsură, asfixierea din cauze subite.

Referindu-ne la asigurarea pentru cazurile de despăgubiri civile, arătăm că ADAS îşi asumă răspunderea pentru acoperirea sumelor datorate de asigurat şi de membrii familiei acestuia, pentru pagubele provocate la imobilul proprietarului (de incendiu şi explozie) precum şi pentru acoperirea sumelor datorate altor persoane, pentru accidentarea lor şi avarierea bunurilor lor, la domiciliul asiguratului.

Numeroasele avantaje ale acestei forme de asigurare practicată de ADAS o fac utilă oricui. Ea este cu atît mai solicitată, cu cît prima de asigurare este foarte redusă : 2 lei pentru fiecare 1.000 de lei din valoarea bunurilor asigurate, pentru un an întreg.

Asigurările mixte de viaţă

Trebuie spus de la început că asigurările mixte de viaţă constituie un sprijin material, fie pentru asigurat, fie pentru familia sa, în caz de invaliditate permanentă sau de deces al asiguratului, dînd, de asemenea, posibilitatea de a se economisi, în mod planificat, unele sume.

Administraţia Asigurărilor de Stat plăteşte sumele înscrise în poliţă :

— În caz de invaliditate permanentă totală, ca urmare a unui accident întîmplat la locul de muncă, în călătorie, pe stradă sau în orice altă împrejurare .

— În caz de invaliditate permanentă parţială se primeşte o sumă proporţională cu gradul de invaliditate. Dacă invaliditatea este de peste 50% asiguratul este scutit de a mai plăti primele de asigurare, beneficiind pe mai departe de toate avantajele asigurării.

— În caz de amortizare a asigurării (la tragerile organizate lunar) ;

— În caz de deces al asiguratului ;

— La expirarea termenului pentru care s-a încheiat asigurarea (independent de plăţile făcute anterior pentru cazurile de invaliditate permanentă).

În afara Asigurării mixte de viaţă, se pot încheia : Asigurarea familială mixtă de viaţă, Asigurarea mixtă de viaţă şi suplimentară de accidente, Asigurarea mixtă de viaţă cu pensie pentru urmaşi ş.a.

ŞI LA SATE POATE FI ÎNCHEIATĂ :

Asigurarea de accidente...

... atît pentru sume limitate (fixe), cît şi pentru sume nelimitate (convenite). Iată cîteva amănunte cu privire la asigurarea pe care o recomandăm şi locuitorilor satelor, în special unora care lucrează în sectoarele de transporturi, mecanizare, zotehnie etc.

Asigurarea poate fi încheiată de orice persoană, în vîrstă de la 16 la 70 de ani, indiferent de profesie şi de locul de muncă. Dintre numeroasele evenimente neprevăzute, ce se pot întîmpla (la domiciliu, la locul de muncă, pe stradă, în călătorie, la practicarea sporturilor etc.), pentru urmările cărora Administraţia Asigurărilor de Stat plăteşte sumele asigurate, amintim : explozia, lovirea, căderea, arsura, degerarea, accidentele produse de funcţionarea ori folosirea maşinilor, instrumentelor, sculelor sau armelor, cele întîmplate ca urmare a circulaţiei mijloacelor de transport (sau din cauza accidentelor întîmplate acestora) şi multe altele.

Asigurările de accidente cu sume limitate (de 10 000 de lei pentru cazul de invaliditate permanentă totală şi 5.000 de lei pentru deceas, sau dublul ori triplul acestor sume), se încheie pe durate de trei sau de şase luni (în funcţie de profesia asiguratului şi de locul de muncă) sau pe durate constituind multiplul acestora, dar nu mai mult de 2 ani. Asigurările de accidente cu sume nelimitate (convenite) se încheie pe durate de la 1 la 5 ani.

Primele de asigurare, la ambele variante ale asigurării, se stabilesc în funcţie de mărimea sumei pentru care solicitantul doreşte să se asigure, de profesia şi de locul de muncă, precum şi de durata contractului. De exemplu, pentru un agricultor (în afara îngrijitorilor de animale şi de meseriaşi), prima anuală de asigurare este de 1,60 lei pentru fiecare 1.000 de lei din suma totală asigurată. Menţionăm că la asigurările cu sume nelimitate (convenite), prima de asigurare se poate plăti şi în rate lunare, trimestriale sau semestriale.

Se mai pot încheia : Asigurarea familială de acidente, Asigurarea de accidente „Turist" ş.a.

Nu neglijaţi, încheiaţi cît mai curînd o asigurare de accidente.

— Nu înţeleg ce tot mă bate la cap, ăsta, să mă asigur...

Asigurarea motociclurilor pentru cazurile de avarii

Aceasta este o formă de asigurare care poate fi încheiată de orice proprietar de motocicletă (cu sau fără ataş), motoretă, mototricicletă, scuter şi motobicicletă.

Asigurarea acoperă cazurile de pagube pricinuite în timpul mersului sau în cel al staţionării — de ciocnirile subite cu alte mijloace de transport sau cu orice alte lucruri mobile sau imobile, izbiri, căderi, derapări, răsturnări, căderea pe autovehicul a unor obiecte, incendiu, trăsnet explozie etc.

Suma asigurată se stabileşte de persoana care încheie contractul de asigurare.

Prima de asigurare ce se plăteşte de asiguraţi este de numai 2,95 de lei pe an pentru fiecare 100 de lei din valoarea ce se asigură Astfel, pentru o motocicletă asigurată la suma de 8 000 de lei, prima de asigurare este de 236 de lei pe an.

De ce sînt utile asigurările de stat?

Desigur, sînt numeroşi cei care ştiu că asigurările încheiate la ADAS constituie calea de concretizare a spiritului lor de prevedere. Unii se mai întreabă totuşi : De ce trebuie să fiu prevăzător ? Care este raţionamentul care să mă îndemne să mă adresez ADAS-ului în vederea încheierii asigurării ?

La astfel de întrebări pot răspunde perfect cei care au avut prilejul să se convingă de faptul că în orice situaţie mai grea, în clipele de cumpănă, datorate unor situaţii cu totul speciale, imprevizibile, ajutorul reprezentat de drepturile ce decurg din asigurare a fost de mare importanţă. De aceasta ar putea vorbi numeroşi cetăţeni, ca : Francisc Winlich, din Cluj, care a primit suma de 55 000 de lei ca urmare a unui accident, Alexandru Csep, din Turda, care a primit 12 000 de lei, Vasile Rusu, care a primit 25 000 de lei şi mulţi alţii.

Dar Administraţia Asigurărilor de Stat nu plăteşte numai diferite sume în cazurile unor accidente. Pentru pagube la bunuri s-au plătit, de asemenea, despăgubiri substanţiale, sume cu care asiguraţii şi-au putut reface avutul distrus. Iată, de exemplu, Cazul lui Emanoil Iancu, din Călăraşi. O inundaţie i-a provocat pagube însemnate. Fiind asigurat, ADAS i-a plătit 44 525 de lei. Tot din Călăraşi, Ion Nedelea a fost păgubit de o ploaie torenţială. El a primit de la ADAS suma de 34 932 de lei.

Alte pagube pot rezulta din folosirea autoturismelor. Asiguratul Vladimir Ciobanu din Galaţi a avut o avarie importantă la maşina sa. La fel şi Nicolaie Doru. Prevederea lor le-a fost răsplătită. Ei au primit sume de peste 20 000 de lei, ceea ce i-a ajutat să-şi repare repede autoturismele şi să nu simtă urmarea pagubei.

Exemplele ar putea continua. Numai în anul 1968, Administraţia Asigurărilor de Stat a plătit peste 160 de milioane de lei celor care au fost prevăzători şi au încheiat asigurări de bunuri.

AGRICULTURA PE GLOB

Note de drum

OLANDA, o grădină a Europei

Olandezilor le place să spună despre țara lor că nu a fost creată de natură, ci e făurită cu propriile lor mîini. Într-adevăr, de-a lungul anilor, pămîntul a fost smuls, pas cu pas, apelor, iar acum mai mult de jumătate din populație trăiește pe terenuri care, în absența digurilor, ar fi inundate de mare.

Într-o țară denumită, nu fără temei, grădina Europei, legumele sînt cultivate și mai ales valorificate într-un mod demn de a fi cunoscut.

Din cele 2 255 000 hectare cît reprezintă suprafața cultivată a țării, numai circa 50 000 de hectare revin legumiculturii. Producțiile la hectar fiind însă foarte mari, legumicultura contribuie cu 20 la sută la realizarea veniturilor agriculturii. Există și o explicație suplimentară : Olanda dispune de 6 600 de hectare de sere, ceea ce reprezintă un sfert din suprafața de sere aflată pe întregul glob. În felul acesta s-a ajuns la o producție anuală de 1,3 milioane tone de legume, din care 800 000 — 900 000 tone sînt exportate.

După ce am primit aceste informații am pornit într-o lungă călătorie prin țară. La centrala cooperatistă de la Naaldwijk, în fața unei hărți, mi s-a făcut o expunere asupra legumiculturii din această zonă, denumită Westland, considerată cea mai dezvoltată din toată Olanda. Pe hartă, spații mari colorate în roșu indicau zonele acoperite cu sere. Principala producție a celor 3 000 ha de sere o constituie aici tomatele. Din producția anuală, 80 la sută se exportă.

O mare importanță are și cultura legumelor în cîmp. Spre deosebire de sere, care sînt masate îndeosebi în Westland, cultura legumelor în cîmp s-a extins în preajma tuturor orașelor și chiar în zone mai îndepărtate, cum sînt polderele, adică terenurile smulse mării prin îndiguiri și desecări.

Bunele rezultate ale legumiculturii olandeze sînt determinate, în mare măsură, de nivelul și orientarea cercetărilor științifice și de aplicarea în practică a concluziilor acestora. O vizită la Wageningen, localitate situată la 115 km de Haga, dă posibilitatea să înțelegi caracterul cercetărilor și modul cum se aplică ele. *„Extinderea mecanizării a făcut nu numai ca legumicultura olandeză să supraviețuiască în condițiile zilelor noastre cînd orașul absoarbe mulți oameni, ci chiar să devină foarte productivă, ceea ce o face competitivă cu alte ramuri“.* Am reținut aceste cuvinte ale interlocutorului meu, cercetătorul P. V. Tongern de la Institutul pentru tehnică horticolă, ca fiind profund definitorii pentru o ramură de bază a agriculturii olandeze.

Aceeași importantă semnificație o are, fără îndoială, și faptul că în Olanda există o lege potrivit căreia cel care vrea să cultive legume trebuie să dovedească în ce măsură are cunoștințe teoretice și practice în domeniul respectiv. Această atestare este dată de Landbouwschop (Organizație de drept public pentru agricultură).

Există, în Olanda, o preocupare susținută pentru ca legumele să ajungă nealterate în magazinele de desfacere. În această privință se remarcă faptul că cultivatorii nu-și vînd produsele direct pe piață, ci prin intermediul cooperativelor de valorificare. Cu ajutorul camioanelor sau al bărcilor cu motor, ei duc legumele la „Veiling“ — cooperativa din care fac parte și care se ocupă de valorificare.

Ceea ce am putut reține, la cooperativa de valorificare de la Naaldwijk, este că legumele nu întîrziau deloc în depozitele Veilingului. Ca și operația de vînzare, preluarea și expedierea sînt foarte rapide, ceeea ce face ca la piață să ajungă numai produse proaspete de bună calitate. În marea hală de la Naaldwijk am privit nedumerit cum o mașină toca salata, iar o bandă transportoare o încărca într-un camion. Era o partidă care nu corespundea din punct de vedere calitativ și, de aceea, era transformată pe loc în furaj pentru vaci. De altfel, în hală era de față un controlor din partea Ministerului Agriculturii care aviza favorabil ori nu asupra tuturor produselor puse în vînzare.

Nu pot încheia această relatare fără a introduce pe cititor în magazinele de desfacere. Pretutindeni există grijă pentru prezentarea mărfii. Cartofii, morcovii și alte rădăcinoase se vînd numai spălate și, de cele mai multe ori, curățate și tăiate, adică pregătite pentru a fi puse direct la supă sau mîncare.

Legumicultura olandeză întîmpină și o serie de greutăți cu care trebuie să lupte atît legumicultorii, cît și cooperativele în care sînt asociați. Apartenența la Piața comună a lovit unele sectoare ale legumiculturii, ceea ce a făcut necesară reamenajarea serelor pentru a se putea trece la cultivarea altor plante. Dar cu cîte eforturi și greutăți s-a făcut acest lucru ? De ce ? Pentru că, așa cum am arătat, grădinarul olandez nu cultivă de toate. Fie că este vorba de legume de cîmp, fie de cele din seră, el s-a specializat în producerea a două-trei culturi mai importante. Această readaptare foarte dureroasă a făcut ca unii dintre legumicultori să fie obligați să abandoneze această meserie.

În luptă cu greutăți naturale și economice, olandezii au reușit să obțină unele realizări tehnice și științifice în domeniul legumiculturii, care le permit nu numai să țină piept concurenților, dar și să reușească să pătrundă pe piețele altor state vest-europene.

Vizitatorul acestei țări nu poate să nu reflecteze la ingeniozitatea locuitorilor, dar și la ardoarea cu care ei muncesc pentru a smulge unui pămînt deloc roditor recolte atît de bogate.

Ion HERȚEG

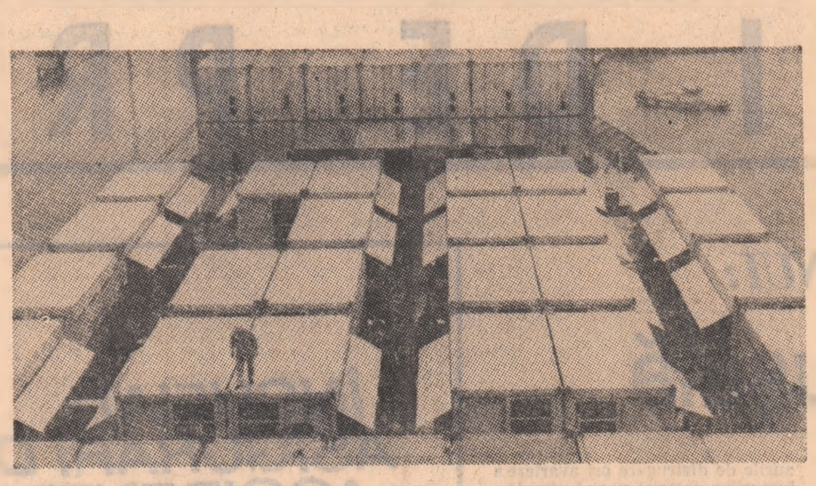

În containerele încărcate pe puntea vasului, un transport de vaci traversează... confortabil Oceanul Pacific

FIȘIER DOCUMENTAR

Micile silozuri plutitoare— o tehnică în curs de generalizare

Conteinerul a început să se introducă și să se răspîndească din ce în ce mai mult în tehnica transporturilor și a căpătat chiar o poreclă : micul siloz pe roți. De fapt, nu e prea bine spus, pentru că „micul siloz“ străbate nu numai drumurile de fier, ci plutește pe valurile oceanelor și prin văzduh.

Conteinerul nu este altceva decît un recipient sau, dacă vreți, un ambalaj : o cutie din tablă de oțel sau metal ușor, din material plastic sau din lemn, de diferite dimensiuni care, încărcată cu o marfă sau alta și care este, la rîndul ei, transportată cu trenul, vaporul, avionul sau autocamionul.

Avantajele acestui sistem simplu sînt evidente : marfa odată încărcată în conteiner nu se mai descarcă decît la destinație, nu mai este supusă transbordărilor, intemperiilor, furfurilor. Toate acestea înseamnă economii de timp — cca 90 de zile de staționare, în porturi, economisite pe an — și o reducere aproape totală a pierderilor care, în mod normal erau luate în calcul la proporția de 20-25 la sută.

Transportul mărfurilor în conteinere simplifică mult încărcarea și descărcarea în porturi și reduce simțitor necesitățile în ceea ce privește mîna de lucru. Desi o anumită parte a cheltuielilor — aceea destinată utilajului de ridicare și manevrare și reutilizării vaselor — crește, economiile realizate din totalul cheltuielilor de transport maritim se cifrează la 40-50 la sută.

Aceste avantaje au făcut să se afirme că trecerea de la transportul obișnuit la cel cu conteinere are, pentru comerț, o importanță mai mare decît trecerea, în secolul al XIX-lea, de la vasele cu pînze la cele cu aburi.

Există astăzi din ce în ce mai felurite tipuri de conteinere pentru transportul celor mai diverse mărfuri. Unele sînt dotate, de pildă, cu instalații de răcire, altele sînt etanșeizate împotriva bacteriilor. Acestea sînt destinate trnsportului alimentelor de înaltă valoare. Altele sînt amenajate pentru transportul animalelor. Posibilitățile noului sistem sînt atît de vaste încît la el a recurs pînă și un ansamblu de operă care a vrut să-și treacă pe ocean, într-un turneu, decorurile și întreaga recuzită, între care obiecte extrem de delicate.

În fiecare lună traversează Atlanticul, din Europa în America și în sens invers, cca 50 000 de conteinere. Din totalul transportului oceanic, aproximativ 5 la sută este astăzi efectuat cu ajutorul noilor „silozuri plutitoare“.

Ca orice tehnică în dezvoltare și aceea a conteinerelor ridică, cu timpul, probleme. Acum, de pildă, cînd metoda este în curs de generalizare, a apărut o anumită nepotrivire în ceea ce privește conteinerele folosite pe căile ferate și cele pe care le utilizează vasele transoceanice.

Companiile de navigație preferă dimensiunile mari, pentru temeiuri economice precise, pe baza cărora s-a trecut chiar la fabricarea unor noi tipuri de nave. Ca urmare, căile ferate, prin intermediul Uniunii Internaționale a Căilor Ferate, a trebuit să ia în discuție problema, pentru a adapta conteinerele feroviare la cele navale. Așa s-a născut transconteinerul, care este suficient de mare pentru a conveni companiilor navale și suficient de mic încît să nu stînjenească transportul feroviar.

Dacă avem în vedere, în afară de noutatea în sine și avantajele sistemului, faptul că el a generat preocupări și rezultate efective în domenii apropiate — construcția de nave și vagoane, construcția de echipament portuar, putem evalua la justa proporție progresul pe care conteinerele îl aduc transportului, schimburilor internaționale, tehnicii, în general.

A. COSTA

Imagini din natură

ORHIDEELE O LUME DE FRUMUSEȚE, MISTER ȘI AVENTURĂ

În anul 1524 Francisco Pizzaro și Diego Almagro, amîndoi originari din Estramadura, porneau la cucerirea „marelui imperiu Biru“ — Peru de astăzi. La un moment dat Almagro, în timp ce se afla în fruntea unui detașament care urma să cucerească orașul Cuzco — vechea capitală a țării, dădu ordin unui ofițer să execute prizonieri indieni, în plină junglă. Dar privirea ofițerului fu atrasă de o floare albă de o frumusețe nemaiîntîlnită. Ca fascinat, tînărul oștean spaniol, cu ochii strălucitori și inima fierbinte îngenunche și începu să se roage. Cînd Almagro îl văzu, se îndreptă spre el, călcă floarea în picioare, însărcină pe un alt militar cu executarea indienilor, iar pe ofițerul sentimental îl deferi tribunalului de război. Tînărul fu condamnat la moarte.

Astfel au descoperit europenii prima orhidee, pe care mult mai tîrziu știința a denumit-o Peristeria Elata.

Orhideele au constituit mult timp un mister al botanicii. Pînă la începutul secolului al XIX-lea nu se cunoșteau decît cîteva sute de varietăți. De curînd, recensămîntul acestor flori a arătat că ele numără peste 20 000 de soiuri, constituind cea mai numeroasă familie din regnul vegetal.

Cele mai importante soiuri de orhidee își au istoria lor tot atît de pasionantă ca orice biografie romanțată. Iată, de pildă, Cattleya Labiata, o frumoasă și fragedă orhidee, foarte prețuită de cunoscători. Ea a fost descoperită în circumstanțe neobișnuite, pe la începutul secolului al XIX-lea. Botanistul Swainson trimise o dată, pentru studiu, niște mușchi din pădurile Braziliei, profesorului de botanică Jackson Hooker din Glasgow. Mușchii erau ambalați într-o plantă verde care, spre surpriza profesorului, se dovedi a fi un soi necunoscut de orhidee. Ea fu denumită Cattleya Labiata, cultivată și înmulțită. Dar cînd, mai tîrziu, exploratorii au pornit să caute floarea în natură, n-au mai găsit-o. Descoperitorul ei a murit pe undeva în Noua Zeelandă și a luat taina originii acestei orhidee cu el în mormînt.

Orhideele au atras cu deosebire atenția oamenilor prin frumusețea fără seamăn a florilor lor, prin marea varietate a formelor și a coloritului lor și prin parfumurile neobișnuite pe care le răspîndesc. Botanistul Kon le descrie foarte sugestiv. Fiecare orhidee are o „rochie“ cu o cupă aparte. Pe ea poți distinge toate culorile, începînd cu albul imaculat și rozul pal și sfîrșind cu purpuriul închis, galbenul aprins și stacojiul, acestea îmbinîndu-se între ele în modul cel mai original. Unele orhidee sînt bălțate ca panterele, altele vărgate ca tigrii, altele, în sfîrșit, sînt acoperite cu desenele cele mai ciudate. Uneori se ivesc de prin ierburi, alteori stau încolăcite în jurul trunchiului copacilor și se leagănă acolo pe ramurile cele mai de sus.

Varietatea lor este uimitoare. O orhidee scoate pur și simplu afară o limbă purpurie, o altă floare amintește de un cap de bou cu coarnele răsucite, o a treia seamănă cu un păianjen respingător. În sfîrșit, există orhidee cu înfățișare de bondari, muște, viespi și țînțari. Există și unele care par să plutească în văzduh, în chip de fluturi. Altele seamănă cu porumbeii albi sau cu păsările colibri, cu penajul lor strălucitor.

În ce privește mirosul lor, el este la fel de diferit, de la cel de gardenie, violetă și crin, la miazmele cărnii intrate în putrefacție.

Amatorii de flori din diverse țări au încercat mult timp să cultive orhideele în condiții artificiale, dar tentativele lor nu au dat rezultate. Fiecare floare produce o cantitate enormă de semințe mărunte, al căror număr se ridică uneori la două sute de mii. Dar cultivate, semințele încolțeau, după care plantele se prăpădeau. Abia după cercetări îndelungate s-a stabilit că semințele orhideelor încolțesc și înfloresc numai dacă sînt „infectate“ de către o specie de ciupercă microscopică. Această ciupercă, cu care orhideele trăiesc în simbioză, le furnizează hrană și vitamine în prima etapă a vieții lor. De aceea, fără micile „ciuperci-doici“ orhideele nu pot trăi.

Astfel, orhideele au putut fi cultivate în cele mai diferite locuri de pe globul pămîntesc, chiar și în sere.

Ca și lalelele, orhideele au ajuns la mare preț, licitațiile de orhidee ale firmei cu renume mondial „Protheroe § Morris“ din Londra fiind celebre. Ele erau frecventate de amatori din toate colțurile lumii și din toate cercurile aristocratice. „Floarea“ nobilimii engleze se aduna în mod special să admire cea mai nobilă dintre flori.

Un episod interesant din istoria acestor licitații este povestit de cunoscutul călător și naturalist polonez Arcady Fiedler.

În 1862, firma „Protheroe § Morris“ anunță că va scoate la licitație un nou soi de orhidee — cea mai frumoasă din cîte fuseseră descoperite vreodată. Amatorii, comercianți și horticultori din întreaga Anglie, veniră la licitație. Lordul Stanhope își amînă chiar o călătorie în India pentru a fi prezent la eveniment. Într-adevăr, frumusețea florii purpurii cu dungi galbene-aurii, o orhidee adusă de botanistul Acre din Columbia, întrecu toate așteptările. Lordul Sussex o cumpără pentru o mie de guinee. Dar lordul Stanhope își dădu seama că făcuse o greșeală imensă : avusese floarea „în mînă“ cu 15 ani în urmă și o lăsase. Un botanist din Columbia îl anunțase atunci că descoperise o nouă orhidee, Cattleya Doviana. Descrierea ei se potrivea aidoma cu exemplarul cumpărat de Sussex. Dar fiindcă entuziasta descriere de atunci i se păruse exagerată, Stanhope nu crezuse în veridicitatea datelor comunicate de naturalist. El ceru celor prezenți la licitație, arătîndu-le scrisoarea botanistului Iosef Warszewicz, să admită cel puțin ca acest cercetător să fie considerat „părintele“ minunatei orhidee. Sacrificîndu-se pe altarul științei, descoperitorul faimoasei Cattleya Doviana și a altor multe soiuri de orhidee avea să moară în condiții tragice, într-o vale a Cordilierilor.

Orhideele nu sînt numai o desfătare vizuală sau afectivă. Unele specii se și... mănîncă. Nici una din plantele acestei mari familii nu este veninoasă. La unele se mănîncă fructele lor dulci și parfumate, iar la altele rădăcinile bogate în substanțe de mare valoare nutritivă. Orhideele furnizează apoi : salepul — praf de amidon extras din tuberculi, din care se prepară o băutură orientală, vanilia — care nu este decît fructul unui soi de orhidee, ceaiuri medicinale ș.a.

Orhideele. O lume de frumusețe, mister și aventură, așa cum rareori poate fi o lume a florilor.

ORIZONTURI

Peste jumătate din populația activă a globului lucrează în agricultură

Biroul Internațional al Muncii apreciază în *„Anuarul statisticilor muncii“*, recent apărut, că în ultimele cinci decenii populația globului s-a dublat. Numărul locuitorilor globului, care era de 1 860 000 000 în 1920, a atins 3 355 000 000 în 1966. Peste jumătate din această creștere a fost înregistrată în țările Asiei, unde trăiește 55 la sută din populația mondială.

Se scoate în evidență că *mai mult de jumătate din populația activă a globului — 1,3 miliarde de persoane — lucrează în agricultură.*

Anuarul consideră în legătură cu creșterea populației, că *„această expansiune va lua amploarea unei explozii demografice în cursul următoarelor decenii“*. Astfel, se prevede ca în anul 2 000 populația globului să depășească 6 miliarde de oameni.

Animalele și plantele superioare asimilează azot atmosferic

Atmosfera terestră conține, potrivit calculelor făcute de specialiști, aproximativ 4 001 500 000 de tone de azot, care reprezintă 78,8 la sută din aerul atmosferic. Deși rolul lui este esențial în chimia materiei vii, azotul nu este asimilat de către ființele vii direct, ci pe o cale mai lungă și nu tocmai simplă. Așa se știe încă de cînd Lavoisier a descoperit azotul, cu două veacuri în urmă.

Iată însă că, nu de mult, în urma unor cercetări care au durat peste 20 de ani, un cercetător sovietic, M. I. Volskii, a făcut o afirmație surprinzătoare : organismele vii — animale și plante superioare — au capacitatea de a asimila și azotul atmosferic necesar activității vitale a organismului lor.

În cursul unor experiențe începute în 1967, M. I. Volskii a constatat că la puii de găină nou născuți conținutul în azot este cu 3—10 la sută mai mare decît la oul neincubat. De aici concluzia că diferența provine din atmosferă, deoarece embrionul de găină se dezvoltă fără vreun efort de azot de origine alimentară. Rezultate asemănătoare au fost obținute în urma experiențelor cu crisalide de albină și cu unele plante superioare, ca de pildă, porumbul.

Folosind atomii marcați ai azotului radioactiv, R. E. Mardaleișvili, de la Universitatea din Moscova, a găsit în organismul embrionului de pui de găină azot „atmosferic“.

La rîndul său, Volskii a întreprins noi experiențe. El a arătat că animalele ținute într-o atmosferă în care azotul a fost înlocuit cu un alt gaz inert — heliul — mănîncă mult mai mult ca de obicei, căutînd în hrană azotul pe care nu-l găsesc în mediul gazos înconjurător.

Pentru agricultură — apreciază revista franceză „Science et vie“ — această descoperire poate avea o mare însemnătate. Asimilarea, de către animale și vegetalele superioare, a azotatului atmosferic ar putea explica, printr-o prismă nouă, procesele vitale care au loc în organismul acestora. Ea ar putea servi, totodată, ca punct de plecare pentru cercetări vizînd obținerea unor stimulatori care să intensifice asimilarea azotului atmosferic, ceea ce ar reduce cantitățile de îngrășăminte chimice.

Posibilitatea de a înlocui, măcar parțial, produse de sinteză industrială, care nu sînt dintre cele mai ieftine și dintre cele mai ușor de realizat, cu... aer e, neîndoielnic, un lucru demn de toată atenția.

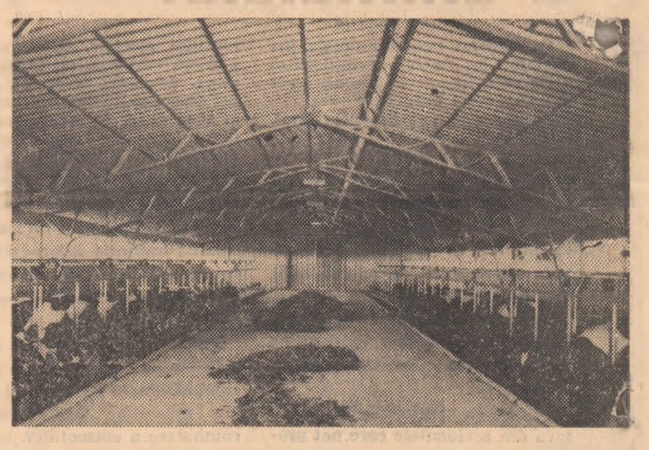

Specialiștii italieni au prezentat un nou tip de adăpost pentru taurine, realizat din laminate din aliaj cu aluminiu. Modelul din imagine a fost montat la o fermă din Mantova

COOPERARE INTERNAȚIONALĂ ÎN DOMENIUL AGRICULTURII

În urma convorbirilor care au avut loc între delegația Consiliului Superior al Agriculturii din România și delegația Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare din Ungaria, la 15 februarie a avut loc la Budapesta semnarea protocolului româno-ungar privind colaborarea economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii pe perioada 1971—1975.

Protocolul a fost semnat din partea Consiliului Superior al Agriculturii de către prof. David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului, iar din partea Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare ungare de către dr. Gergely István, adjunct al ministrului.

În timpul ședерii în Ungaria, delegația Consiliului Superior al Agriculturii a vizitat unități agricole de producție și instituții de cercetare științifică și a fost primită de către Dimeny Imre, ministrul agriculturii și industriei alimentare al R.P. Ungare.

Duminică, delegația română s-a înapoiat în țară.

*

Sîmbătă seara a plecat la Berlin o delegație a Consiliului Superior al Agriculturii, care va duce tratative și va semna protocolul privind colaborarea științifică și tehnică în perioada 1971—1975 între Consiliul Superior al Agriculturii și Consiliul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Democrate Germane.

Un institut al „Apimondiei“ va fi stabilit la București

La Paris au avut loc lucrările Sesiunii de colaborare a Consiliului executiv al Apimondiei cu organizațiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale cu Statut consultativ al O.N.U. Sesiunea a fost prezidată de prof. dr. inginer V. Harnaj (România), președintele Apimondiei.

La sesiune s-a hotărît ca sediul Institutului internațional de tehnologie și economie apicolă al „Apimondiei“ să fie stabilit la București. Această hotărîre, adoptată în unanimitate, confirmă aprecierea pe plan internațional a contribuției importante pe care România a adus-o la dezvoltarea apiculturii în lume și, în special, în țările în curs de dezvoltare. S-au stabilit, de asemenea, noi căi pentru o cooperare mai strînsă în domeniul industrializării apicole prin colaborarea cu România în cadrul Institutului internațional de tehnologie și economie apicolă. La propunerea delegatului român s-a hotărît intensificarea schimburilor de tineri între diverse țări, în vederea specializării, creîndu-se, totodată, burse speciale în acest scop. Cel de-al 22-lea Congres internațional de apicultură va avea loc la München în august 1969.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing Triță Fănță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia“, București, oficiul poștal nr. 45, str 13 Decembrie nr 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii“

40.000